

community

The New Apostolic Church around the world

03/2019/GR

Ο καθορισμός του αξιώματος

Κύριο άρθρο:

Η Εκκλησία ζει και οργανώνεται

Θεία λειτουργία:

Το στέμμα της ζωής

Διδασκαλία:

Ο καθορισμός του αξιώματος

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Η Εκκλησία ζει και οργανώνεται!

■ Θεία λειτουργία στην Ασία

4 Το στεφάνι της ζωής!

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

10 Σαφείς αλήθειες από σίγουρες και ασφαλείς πηγές!

■ Επίσκεψη στην Αμερική

12 Ο Ιησούς προσφέρει την αιώνια ζωή!

■ Επίσκεψη στην Αφρική

14 Πλήρεις από το Ευαγγέλιο!

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Το μεγάλο γεύμα!

18 Στο σπίτι της Μαριάντζελα στο Σαν Χοσέ (Κόστα Ρίκα)!

■ Διδασκαλία

20 Ο καθορισμός του αξιώματος!

■ Νέα απ' όλο τον κόσμο

22 Είμαι πλούσιος με τους φίλους μου, την οικογένειά μου, την κοινότητά μου!

24 Μαζί, κάνουμε να ακούγεται η φωνή του Ευαγγελίου!

26 Μια θεία λειτουργία στη Νοτιότερη πόλη του κόσμου!

28 Μετά τις πλημμύρες: ανάμεσα στην έκτακτη βοήθεια και την ανοικοδόμηση!

30 Μια σημαντική αλλαγή στην παράδοσή μας!

32 Νέα από την Ελλάδα!

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Oliver Rütten
■ Φωτογραφία επάνω: Ν.Ε. Μπουρούντι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 715 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου,
Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία,
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

Η Εκκλησία ζει και οργανώνεται

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

πίσω μας υπάρχουν μεγαλειώδη γεγονότα: για αρκετές ημέρες, εορτάσαμε τις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας με τους νέους αδελφούς και αδελφές στην πίστη, από ολόκληρο τον κόσμο. Απολαύσαμε και εκτιμήσαμε την κοινωνία, την μουσική και τις συζητήσεις σε αυτό τον μεγάλο κύκλο. Είμαι πεπεισμένος ότι ήδη έχετε ακούσει τον απόηχο του ενθουσιασμού που βασίλευε σε αυτές, ακόμη και αν δεν μπορέσατε να βρεθείτε επί τόπου.

Μια εβδομάδα αργότερα, εορτάσαμε την εορτή της Πεντηκοστής. Ζήσαμε την θεία λειτουργία, ως ένα μεγάλο εκκλησίασμα και ευχαριστήσαμε και δοξάσαμε την Αγία Τριάδα. Επωφεληθήκαμε από τη συνάντηση στο Γκόσλαρ (Γερμανία) για να διεξαγάγουμε εκεί την πρώτη Διεθνή Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας και των αναπληρωτών τους για το έτος που διανύουμε.

Η εορτή της Πεντηκοστής σηματοδοτεί επίσης την έναρξη εφαρμογής στην πράξη του καθορισμού του αξιώματος που παρουσιάστηκε τον περασμένο Απρίλιο. Από εδώ και εμπρός θα υπάρχει μια διάκριση ανάμεσα στις υπηρεσιακές και διευθυντικές εξουσίες. Τα τρία επίπεδα αξιωμάτων αποτελούνται από το αξίωμα του διακόνου, το ιερατικό αξίωμα και το αποστολικό αξίωμα. Οι πέντε διευθυντικές λειτουργίες αποτελούνται από τον καθοδηγητή κοινότητας, τον υπεύθυνο περιφέρειας, τον Απόστολο, τον Απόστολο Περιφέρειας και τον Πρωταπόστολο.

Οι αδελφοί χειροτονούνται στα αξιώματα. Οι αδελφοί λαμβάνουν την εντολή για τις διευθυντικές λειτουργίες με μια προσευχή και με την επίθεση των χειρών. Υπογραμμίζουμε έτσι τη σημασία των διευθυντικών λειτουργιών. Από τώρα και στο εξής, οι αναπληρωτές θα διορίζονται, για παράδειγμα αναπληρωτής Πρωταπόστολος, αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας, θα διορίζονται οι επίσκοποι και οι εκπρόσωποι των υπευθύνων της περιφέρειας

Φωτογραφία: Δεσφής Ν.Ε.

και οι καθοδηγητές κοινότητας. Οι ευαγγελιστές, οι ποιμένες (βοσκοί), οι ευαγγελιστές περιφέρειας και οι πρεσβύτεροι περιφέρειας δεν θα χειροτονούνται πλέον στο μέλλον. Αναγνωρίζουμε το παρελθόν: οι αδελφοί θα συνεχίσουν να ασκούν το αξίωμα στο οποίο χειροτονήθηκαν.

Η υπηρεσία των αξιωμάτων, όσο σημαντική και αν είναι, δεν αποτελεί ωστόσο, παρά μόνο ένα μέρος των πολλών υπηρεσιών που εκπληρώνονται στους κόλπους των κοινοτήτων. Ως εκπρόσωπος όλων των Αποστόλων, θα επιθυμούσα να ευχαριστήσω εδώ όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που επενδύουν στους κόλπους των κοινοτήτων και που υποστηρίζουν την εργασία μας, όχι μόνο με τη συμμετοχή τους, αλλά και διαμέσου των προσφορών τους. Με όλη μου την καρδιά: Ευχαριστώ! Είθε να μπορεί ο Θεός να σας ευλογεί πλουσιοπάροχα για όλα αυτά!

Λάβετε, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Zoran Luk Svanter

Στις 18 Νοεμβρίου 2018, ο Πρωταπόστολος περιτριγυρισμένος από 500 πιστούς, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Palacio de Maynila, στην Μανίλα (Φιλιππίνες). Μέσω διαδικτύου, η θεία λειτουργία μεταδόθηκε σε μεγάλο αριθμό κοινοτήτων.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νοτιοανατολικής Ασίας

Ιάκωβος 1 : 12

«Μακάριος ο άνθρωπος που υπομένει πειρασμό· επειδή, αφού δοκιμαστεί, θα πάρει το στεφάνι της ζωής, το οποίο ο Κύριος υποσχέθηκε σ' αυτούς που τον αγαπούν».

Το στεφάνι της ζωής

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είναι μια ξεχωριστή θεία λειτουργία, αυτή που ζούμε σήμερα. Είναι σπάνιο να συναθροίζεται ένα τόσο μεγάλο εκκλησίασμα στην Μανίλα και να είναι παρόντες τόσο Απόστολοι. Όπως ξέρετε, είναι επίσης μια ιδιαίτερη ημέρα, επειδή ο Απόστολός σας Περιφέρειας θα συνταξιοδοτηθεί και ένας νέος Απόστολος Περιφέρειας θα λάβει την εντολή της διαδοχής του. Είναι αυτό που κάνει αυτή την ημέρα πιο ξεχωριστή. Επωφελούμαστε από αυτή την ευκαιρία για να ευχαριστήσουμε τον επουράνιο Πατέρα μας για την ευλογία που λάβαμε, διαμέσου του Αποστόλου σας Περιφέρειας. Ευχαριστούμε τον Θεό που ευλόγησε την εργασία του. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε· ακόμα κι αν πρόκειται να υπάρξει αλλαγή, ο Θεός παραμένει ο ίδιος. Ο στόχος παραμένει ο ίδιος και ο δρόμος που

ακολουθούμε μέχρι το στόχο παραμένει, επίσης, ακριβώς ο ίδιος. Ακολουθούμε τον Χριστό στην μίμηση και θα συνεχίσουμε να τον ακολουθούμε επίσης στο μέλλον. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριός μας, είναι ο δρόμος και θα συνεχίσει να μας βοηθά, με τον ίδιο τρόπο που μας βοήθησε μέχρι εδώ.

Ποιος είναι ο στόχος μας; Περιγράφεται στον βιβλικό μας λόγο: «Μακάριος ο άνθρωπος που υπομένει πειρασμό· επειδή, αφού δοκιμαστεί, θα πάρει το στεφάνι της ζωής, το οποίο ο Κύριος υποσχέθηκε σ' αυτούς που τον αγαπούν». Το στεφάνι της ζωής είναι μια εικόνα που περιγράφει τη σωτηρία. Η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί συχνά την εικόνα του στεφανιού, κάποιες φορές, όπως εδώ, σε σχέση με τη ζωή: το στεφάνι της ζωής, ορισμένες φορές επίσης «το στεφάνι της δικαιοσύνης» (Β' Τιμόθεος 4:8), «το στεφάνι της δόξας» (Α' Πέτρου 5:4), όλες αυτές οι εικόνες περιγράφουν το ίδιο πράγμα: τη σωτηρία μας. Μια εικόνα της αιώνιας ζωής, της κοινωνίας με το Θεό στη βασιλεία του. Για να περιγράψει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε, για να αποκτήσουμε το στεφάνι αυτό, η Καινή Διαθήκη, συχνά χρησιμοποιεί τη σύγκριση με ένα ανταγωνισμό.

Οι απόστολοι Παύλος και Ιάκωβος αναφέρονται σε αυτήν την εικόνα. Ήδη από τότε υπήρχαν αγώνες στους οποίους συμμετείχαν αθλητές και ο νικητής ελάμβανε στη συνέχεια ένα στέμμα – όχι χρυσό, αλλά με τη μορφή ενός στεφανιού από δάφνη. Μέσω αυτής της σύγκρισης, οι Απόστολοι ήθε-

λαν να τονίσουν το γεγονός ότι θα έπρεπε να τρέξουν όπως ένας αθλητής που αγωνίζεται σε ένα αγώνα, για να αποκτήσουν την αιώνια ζωή και να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού.

Ένας αγώνας απαιτεί κατ' αρχήν πολλή ενέργεια. Για να αποκτήσουμε τη σωτηρία, οφείλουμε να προσαρμόσουμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας, στο θέλημα του Θεού. Για να σωθεί κάποιος θα πρέπει να ακολουθεί το παράδειγμα του Ιησού. Αυτό απαιτεί ενέργεια και αντοχή, όπως σε ένα αγώνα. Δεν είναι εύκολο. Αυτό είναι το πρώτο σημείο.

Για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, θα πρέπει να αναπτύξουμε πολλές δυνάμεις. Η είσοδός μας σε αυτήν δεν είναι ένας απλός περίπατος, πρόκειται για ένα αγώνα που απαιτεί μεγάλη αντοχή, όπως συμβαίνει και σε ένα ανταγωνισμό.

Απαιτείται πολλή αθλητική εκπαίδευση. Η λύτρωση και η σωτηρία δεν είναι δραστηριότητες αναφυχής, είναι μια καθημερινή πρόκληση. Κάθε μέρα, οφείλουμε να εργαζόμαστε σκληρά στον εαυτό μας. Οφείλουμε να κάνουμε πολλές θυσίες, να εργαζόμαστε, προσαρμόζοντας τις σκέψεις και τις πράξεις μας, στο θέλημα του Θεού.

Για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, δεν αρκεί να συμμετέχουμε σε κάθε θεία λειτουργία, να βάζουμε χρήματα στο κουτί των προσφορών, να προσευχόμαστε στον Θεό και να ζούμε ως χριστιανοί. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να καταβάλλουμε πολύ περισσότερες προσπάθειες, για να εξασφαλίσουμε ότι οι σκέψεις και οι πράξεις μας είναι σύμφωνες με το θέλημα του Θεού. Η σύγκριση με ένα αθλητή το δείχνει ξεκάθαρα.

Όποιος συμμετέχει σε ένα αγώνα, οφείλει να κάνει πολλά πράγματα, αν θέλει να κερδίσει. Κάποιες φορές πρέπει να παραιτηθεί από κάτι και το κάνει, επειδή η νίκη είναι πολύ σημαντική γι' αυτόν που θα την κατακτήσει. Κι εμείς επίσης, κάποιες φορές παραιτούμαστε από μερικά πράγματα, επειδή, το πιο σημαντικό για μας, είναι η σωτηρία μας. Θα ήθελα να το πω συγκεκριμένα: κάποιες φορές έχουμε μπροστά μας μια επιλογή. Ακούμε για παράδειγμα: «Αν πας εκεί, μπορείς να κερδίσεις πολλά χρήματα». Όλοι μας φυσικά χρειαζόμαστε χρήματα. Διαπιστώνουμε ωστόσο, ότι εκεί δεν υπάρχει κοινότητα και δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε στις

θείες λειτουργίες. Τίθεται τότε το ερώτημα: τι πρέπει να κάνω; Πρέπει να δεχτώ την πρόταση και να πάω εκεί, που θα μπορούσα να κερδίσω πολλά χρήματα; Θα μπορούσα να αποκτήσω πολλά εκεί! Ίσως όμως δεν θα μπορώ να πηγαίνω, παρά μόνο τρεις ή τέσσερις φορές τον χρόνο, στην θεία λειτουργία. Ποια θα είναι η απόφασή σου;

Τότε θα πουν ορισμένοι: «Ναι, αλλά θα έχω μια καλύτερη ζωή, επειδή θα έχω πολλά χρήματα». Είσαι σίγουρος ότι θα έχεις μια καλύτερη ζωή χωρίς την Αγία Κοινωνία; Χωρίς την παρηγοριά του λόγου του Θεού; Χωρίς την κοινωνία με τους αδελφούς και τις αδελφές; Θέτω ένα σημείο προβληματισμού.

Όπως σε ένα αγώνα, αν θέλουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, θα πρέπει επίσης, κάποιες φορές, να κάνουμε θυσίες. Ένας αθλητής πρέπει επίσης μερικές φορές να είναι έτοιμος να υποφέρει. Ούτε κι εμείς μπορούμε να τις αποφύγουμε. Σε ένα αγώνα υπάρχουν κανόνες που πρέπει να γίνονται σεβαστοί. Κάθε πειθαρχία έχει τους δικούς της καθορισμένους κανόνες τους οποίους θα πρέπει να σεβαστούμε, αν θέλουμε να νικήσουμε. Αυτό ισχύει επίσης στη σωτηρία μας. Ο Ιησούς το είπε πολύ καθαρά. Επικαλέστηκε ότι μπορούν να γίνουν καλά έργα, αλλά δεν θα έχουν καμία αξία, αν δεν γίνονται σεβαστοί ορισμένοι κανόνες. Ανέφερε εκείνους που εκπλήρωσαν μεγάλα έργα στο όνομά του, ωστόσο όμως, θα τους πει: «Ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργαζέστε την ανομία». (Ματθαίος 7:23).

Ένας από τους κανόνες αυτού του αγώνα για σωτηρία είναι η εντολή της αγάπης. Ότι και αν κάνεις, να το κάνεις από αγάπη για τον Κύριο και από αγάπη για τον πλησίον. Αυτό που δεν γίνεται από την αγάπη είναι εντελώς μάταιο. Αυτός είναι ο κανόνας. Δεν εφευρέθηκε από τη Νέα Αποστολική Εκκλησία· είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός που τον καθιέρωσε. Ακόμη και αν εκτελούμε τα πιο εξαιρετικά έργα, αυτά θα ήταν μάταια εάν το κίνητρό μας δεν ήταν η αγάπη.

Ένας αγώνας διαφέρει από μια ψυχαγωγική αθλητική δραστηριότητα, όπου ο καθένας μπορεί να κάνει ότι θέλει.

Η συμμετοχή σε ένα αγώνα απαιτεί το σεβασμό των κανόνων. Σε ένα αγώνα δεν είμαστε μόνοι, υπάρχουν ανταγωνιστές που δεν επιθυμούν να μας δουν να κερδίζουμε. Αυτή είναι η αρχή του ανταγωνισμού.

Σε ότι αφορά τον ανταγωνισμό για τη σωτηρία, εδώ τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά. Στη ζωή μας, για να είναι οι σκέψεις μας σύμφωνες με το θέλημα του Θεού, δεν χρειάζεται να αγωνιζόμαστε ενάντια στους αντιπάλους. Αντίπαλός

στον αγώνα αυτό, είναι το κακό. Αγωνιζόμαστε ενάντια στο κακό. Και μπορώ να σας εγγυηθώ ότι θα επιθυμούσε με κάθε κόστος να σας εμποδίσει να κερδίσετε τον αγώνα. Κάνει τα πάντα για να είναι ο τελικός νικητής. Είναι ο εχθρός μας.

Όλοι εκείνοι που αφιερώνουν δυνάμεις, που σέβονται τους κανόνες, που αγαπούν τον Χριστό και που παραμένουν μέχρι το τέλος πιστοί, θα λάβουν το στεφάνι. Ωστόσο οφείλουμε να πολεμάμε τον εχθρό μας, να πολεμάμε το κακό. Με την βοήθεια του Θεού μπορούμε να το νικήσουμε.

Σε κάθε αγώνα υπάρχει ένας διαιτητής. Εξασφαλίζει ότι οι κανόνες γίνονται σεβαστοί και είναι ο μόνος που αποφασίζει ποιος θα είναι ο νικητής στο τέλος. Στον αγώνα για τη σωτηρία, υπάρχει επίσης ένας κριτής: είναι ο Ιησούς Χριστός. Είναι εκείνος που θα αποφασίσει ποιοι θα είναι μεταξύ των νικητών.

Είναι εκείνος που θα κρίνει τις σκέψεις και τα έργα του καθενός. Η ιδέα αυτή δεν είναι ευχάριστη στους ανθρώπους, αλλά ο ίδιος ο Ιησούς το είπε: θα κριθείς σύμφωνα με τα έργα σου.

*Ότι και αν κάνεις,
να το κάνεις από
αγάπη για τον Κύριο
και από αγάπη για
τον πλησίον.*

Στο τέλος αυτού του αγώνα, δεν θα μπορέσω να πάω κοντά στον Ιησού και να πω: «Ναι, αλλά κοίταξε τι έκαναν οι άλλοι – έκαναν ακριβώς το ίδιο πράγμα!» δεν μπορώ να πω: «Οι άλλοι δεν σεβάστηκαν τους κανόνες, γι' αυτό και δεν τους σεβάστηκα, ούτε κι εγώ». Κατά την επιστροφή του, θα με κρίνει σύμφωνα με τα έργα και τις σκέψεις μου, ανεξάρτητα από αυτά που θα έχουν κάνει οι άλλοι. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε τους άλλους για να δικαιολογήσουμε τη δική μας συμπεριφορά. Οφείλουμε να αποδεχτούμε ότι θα μας κρίνει ο Ιησούς και

θα μας ερωτήσει σχετικά με το κίνητρό μας. Εκείνοι που θα γίνουν αποδεκτοί, είναι εκείνοι που αγαπούν τον Ιησού Χριστό. Θα κριθούμε ανάλογα με την αγάπη μας και την επιθυμία μας για σωτηρία. Αυτή είναι η βάση της κρίσης. Είναι βέβαιο ότι δεν θα κατακτήσουμε τη νίκη επί του κακού σε όλες τις καταστάσεις. Ωστόσο, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, μην ξεχνάτε: Θα κριθούμε ανάλογα με την ένταση της αγάπης μας, με την θέλησή μας να σωθούμε και με την αποφασιστικότητά μας να ενεργούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Από την μία πλευρά, είναι μια παρηγοριά, επειδή θα γίνουμε επίσης δεκτοί, ακόμη και αν δεν πληρούμε όλα τα κριτήρια. Από την άλλη πλευρά, ωστόσο, οφείλουμε να τα λάβουμε στα σοβαρά όλα αυτά, επειδή, αν κάνουμε μια ενδοσκόπηση, θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι οι προσπάθειές μας να εκπληρώσουμε το θέλημα του Θεού, θα μπορούσαν ορισμένες φορές να είναι πιο έντονες.

Κατά συνέπεια, οφείλουμε να αφιερώνουμε πολλή ενέργεια, πρέπει να αγωνιζόμαστε, πρέπει να σεβόμαστε τους κανόνες και την εντολή της αγάπης, πρέπει να πολεμάμε τον εχθρό, το κακό και οφείλουμε να αποδεχθούμε να μας κρίνει ο Ιησούς Χριστός.

Υπάρχει ακόμη ένα τελευταίο σημείο. Δεν είναι ο αθλητής εκείνος που αποφασίζει την ημέρα του αγώνα. Δεν μπορεί να πει: «Αχ, όχι σήμερα! Δεν είμαι σε καλή φόρμα, καλύτερα να αρχίσουν αύριο οι Ολυμπιακοί Αγώνες!» κάποιος καθορίζει την αρχή του αγώνα και θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι για την ημερομηνία αυτή.

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ουρς Χεμπάιζεν (Νοτιοανατολική Ασία) συνταξιοδοτήθηκε, μετά από 36 χρόνια στο αποστολικό αξίωμα. Τη στιγμή της αποδέσμευσής του, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ συνόψισε τη δραστηριότητά του σε τρεις λέξεις: πάθος, αγάπη και εμπιστοσύνη στον Θεό.

Πολλές χώρες, πολλοί λαοί και πολλοί πολιτισμοί: δεν είναι ένα εύκολο καθήκον που ανέλαβε ο Έντι Ισνουγκρόχο, ως νέος Απόστολος Περιφέρειας για τη Νοτιοανατολική Ασία. Ο Πρωταπόστολος του έδωσε μερικές διαδρομές για να επιτύχει στο καθήκον του, κατά την διάρκεια της θητείας του.

Ο Θεός αποφάσισε ότι ο αγώνας θα μπορούσε να διεξαχθεί τώρα, ακριβώς σήμερα και οφείλουμε να το αποδεχθούμε. Δεν μπορούμε να πούμε στον Ιησού: «Είμαι πολύ νέος γι' αυτό, ας μετατοπίσουμε δέκα χρόνια τον αγώνα αυτό, θα είναι καλύτερα». Ο αγώνας αυτός λαμβάνει χώρα σήμερα, εδώ στη ζωή σου. Αφιερώνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να νικήσουμε! Με την βοήθεια του Ιησού, μπορούμε να κατακτήσουμε τη νίκη, μπορούμε να αποκτήσουμε τη σωτηρία και επομένως, το στεφάνι.

Σε τι συνίσταται η σωτηρία; Είπα ότι ήταν το στεφάνι της ζωής, η αιώνια ζωή, η αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Το στεφάνι είναι το σημάδι της νίκης, το σημάδι της δόξας. Εκείνος που λαμβάνει μέρος στην Πρώτη Ανάσταση, λαμβάνει το αναστάσιμο σώμα, το δοξασμένο σώμα και εισέρχεται στην βασιλεία του Θεού, θα λάβει μέρος στη δόξα του Ιησού Χριστού.

Το στεφάνι ωστόσο, είναι επίσης ένα σημάδι κυριαρχίας, δύναμης και εξουσίας. Και λέγεται ότι εκείνοι που θα νικήσουν στον ανταγωνισμό, θα βασιλεύσουν μαζί με τον Χριστό. Θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί του για χίλια χρόνια. (Αποκάλυψη 20:6).

Παρ' όλα αυτά, οφείλουμε να καταλάβουμε, το τι σημαίνει η βασιλεία αυτή. Δεν πρόκειται να ασκηθεί καμιά πολιτική εξουσία στην βασιλεία της ειρήνης του Ιησού Χριστού. Η βασιλεία αυτή δεν πρέπει να εκλαμβάνεται με πολιτική, ή χρονική έννοια. Όταν θα βασιλεύει ο Ιησούς, σημαίνει ότι θα εγγυάται την απρόσκοπτη διακήρυξη του Ευαγγελίου του. Αυτή θα είναι η βασιλεία του Χριστού στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης. Θα βασιλεύει και κανείς δεν θα μπορεί να εμποδίζει να διακηρύττει το Ευαγγέλιό του και να σώζει τους ανθρώπους. Ο Ιησούς είναι πιστός στον εαυτό του. Θα βασιλεύει ως υπηρέτης – μια υπηρεσία προς τον άνθρωπο, για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων.

Κατά συνέπεια, όταν τίθεται υπό αμφισβήτηση ότι θα βασιλεύσουμε μαζί του, αυτό σημαίνει ότι όσοι θα είναι μαζί του στην βασιλεία θα τον υπηρετούν, όπως και τους ανθρώπους, με στόχο τη σωτηρία για όλους. Θα αναγγέλλουν το Ευαγγέλιο σε όλους. Η βασιλεία τους θα είναι μια υπηρεσία.

Μια μέρα ο Ιησούς είπε μια παραβολή, αυτή με τις μνες (δραχμές) (Λουκάς 19:11-27). Ένας κύριος συνάντησε τους δέκα υπηρέτες του για να τους δώσει από μία μνα. Οφείλαν να εργαστούν με τα

Ο Πρωταπόστολος συνοδεύεται από τους Αποστόλους Περιφέρειας, Γιουργκ Ζμπίντεν (Ελβετία-στην φωτογραφία αριστερά), Μαρκ Βολ (Καναδάς), Πίτερ Σούλτε (Δυτικός Ειρηνικός) και Ουρς Χεμπάιζεν

ανταμοιβή θα είναι η ίδια. Θα είναι αιώνια κοντά στον Ιησού. Αυτό είναι το στεφάνι της ζωής. Και το τέλος της ιστορίας είναι ότι όλοι εκείνοι που θα κατοικούν στη νέα δημιουργία, θα υπηρετούν τον Θεό και θα βασιλεύουν μαζί του. Η σχέση αυτή θα παραμείνει. Θα λάβουν μέρος στη δόξα του και στο μεγαλείο του και τον υπηρετούν για πάντα.

Αυτό είναι το μέλλον μας, αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές. Ας είμαστε πραγματικοί ανταγωνιστές. Ας παλεύουμε κάθε μέρα για να είναι οι σκέψεις και οι πράξεις μας σύμφωνες με το θέλημα του Θεού. Είναι πολύ δύσκολο. Σημαίνει ότι θα πρέπει να υποφέρουμε. Ας το αποδεχθούμε αυτό!

Σεβόμαστε αυτό τον κανόνα που είναι να ενεργούμε από αγάπη για τον Κύριο και για τον πλησίον μας. Δεν χρειάζεται να πολεμήσουμε τον αδελφό ή την αδελφή μας. Οφείλουμε να πολεμήσουμε το κακό. Ορισμένες φορές κερδίζουμε, κάποιες φορές χάνουμε επίσης, το έχουμε συνειδητοποιήσει. Αυτό που είναι σημαντικό, είναι το μέτρο της αγάπης και της επιθυμίας μας.

Ας ριχτούμε στην μάχη. Ο πιστός θα κατακτήσει τη νίκη. Εκείνοι που αγαπούν αληθινά τον Χριστό, θα λάβουν το στεφάνι.

χρήματα αυτά, για να τα αυξήσουν. Ένας από αυτούς ήταν πολύ επιμελής και δεκαπλασίασε αυτά που είχε λάβει. Όταν ο κύριος επέστρεψε, του είπε: «Είσαι καλός υπηρέτης, επειδή ήσουν πιστός σε λίγα πράγματα, ανάλαβε τη διακυβέρνηση δέκα πόλεων».

Ένας άλλος αξιοποίησε αυτή την μνα και επέστρεψε με πέντε. Ο κύριός του χάριξε και γι' αυτόν επίσης και του είπε: «Εσύ επίσης, θα αναλάβεις πέντε πόλεις». Ο υπηρέτης που αδράνησε και δεν πολλαπλασίασε αυτά που έλαβε, δεν έλαβε τίποτα. Όλοι επομένως έλαβαν διαφορετικό μισθό. Ο ένας ανέλαβε να κυβερνήσει δέκα πόλεις, ο άλλος πέντε πόλεις.

Εάν θεωρήσουμε την εξουσία ως άσκηση της βασιλείας, μπορούμε να πούμε: «Είναι όμορφο να έχουμε την εξουσία σε δέκα πόλεις. Είναι ακόμη καλύτερα να έχουμε την εξουσία σε πέντε πόλεις». Ωστόσο δεν είναι αυτό. Δεν τίθεται θέμα βασιλείας. Όλοι είναι υπηρέτες. Στην βασιλεία της ειρήνης, όλοι θα υπηρετούν τον Θεό. Εντούτοις, υπηρετούμε με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με τις δυνατότητες και τις ικανότητες που διαθέτουμε. Παρ' όλα αυτά θα παραμένουμε πάντα υπηρέτες. Η υπηρεσία θα είναι διαφορετική, αλλά το στεφάνι, η

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Για να αποκτήσουμε το στεφάνι της ζωής, αγωνιζόμαστε για να

- συμμορφώνουμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας στο θέλημα του Θεού·
- σεβόμαστε το νόμο της αγάπης για τον Θεό και για τον πλησίον μας.

Ο αγώνας απαιτεί επίσης να παραιτούμαστε και να είμαστε πρόθυμοι να υποφέρουμε. Όσοι εξέλθουν από τον αγώνα νικητές, θα βασιλεύουν μαζί με τον Χριστό, στην βασιλεία της ειρήνης.

Photo : Jessica Krämer

Σαφείς αλήθειες από σίγουρες και ασφαλείς πηγές

Ένας λόγος από την Αγία Γραφή, τρεις εικόνες, πολλές πηγές και ένας κύκλος – όταν πρόκειται για την «ευλογία», οι ιδέες δεν λείπουν. Ιδού μια πλημμύρα παρορμησεων που προέρχεται από μια θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο στις 20 Ιανουαρίου 2019 στο Βισμπάντεν (Γερμανία).

Το βιβλικό πλαίσιο είναι το ακόλουθο: Τότε, ο Χάλεβ, ένας από τους κατασκόπους που έστειλε ο Μωυσής, πρόσφερε στην κόρη του Αχσάν μεσημβρινή γη στην Χαναάν, για τον γάμο της. Η γη αυτή όμως ήταν πολύ ξερή. Γι' αυτό και η κόρη έθεσε το ζήτημα αυτό στον πατέρα της.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ χρησιμοποίησε αυτή την αφήγηση ως μια εικόνα της θεικής ευλογίας. «Μας προσφέρει πηγές ευλογίας: Τις υψηλότερες και τις χαμηλότερες πηγές». Ωστόσο, τι είναι λοιπόν η Ευλογία; «Η ευλογία του Θεού είναι η σωτηρία που μας προσφέρει. Η ευλογία του Θεού όλα όσα συμβάλλουν στην αιώνια ζωή».

Η υψηλότερες (επάνω) πηγές ευλογίας

«Η υψηλότερη πηγή ευλογίας – η πηγή της σωτηρίας που έρχεται από τον ουρανό, – είναι ο Ιησούς Χριστός», τόνισε ο Πρωταπόστολος. «Χάρη στην αξία του, την εκλογή του, τα μυστήρια, τον λόγο του, τη δράση του, διαθέτουμε τη σωτηρία». Αυτό

όμως, δεν είναι προφανές. «Η εικόνα της πηγής (του πηγαδιού) σημαίνει: Πρέπει να μεταβούμε εκεί και να αντλήσουμε το νερό».

- Μεταβαίνω εκεί σημαίνει: «Για την απόκτηση της σωτηρίας πρέπει να πάμε με πίστη στον Ιησού Χριστό. Πρέπει να πάμε στην πηγή, ακολουθώντας το δρόμο της πίστης, το δρόμο της μεταμέλειας, το δρόμο της μετάνοιας».
- Αντλώ σημαίνει: «Εάν η δύναμη των μυστηρίων, πρέπει να δράσει πραγματικά, οφείλουμε να οικειοποιηθούμε την ευλογία: Θέλω να αποκηρύξω την αμαρτία. Θέλω να υπερνικήσω το κακό. Θέλω να είμαι σε κοινωνία με τον Θεό. Θέλω να αποτελώ μέρος της Νυμφίας. Θέλω να εισέλθω στην βασιλεία του Θεού».

Οι χαμηλότερες (κάτω) πηγές ευλογίας

«Ο Θεός μας έδωσε επίσης χαμηλότερες πηγές», δήλωσε ο πρόεδρος της Εκκλησίας:

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιησούς του Ναυή 15 : 19 :

«Κι εκείνη είπε: Δώσε μου μια ευλογία· επειδή, μου έδωσες μεσημβρινή γη, δώσε μου και πηγές νερών. Και της έδωσε τις επάνω πηγές, και τις κάτω πηγές».

Ο Θεός μας ευλογεί: Μας προσφέρει τη σωτηρία στον Ιησού Χριστό. Μας δίνει τη δυνατότητα να είμαστε ευλογημένοι, αξιοποιώντας σωστά τις δωρεές του της χάρης. Ευλογούμε τον Θεό, τον εγκωμιάζουμε και τον υπηρετούμε. Ευλογούμε τον πλησίον μας και μοιραζόμαστε μαζί του τις ευλογίες που λαμβάνουμε.

«Ξέρουμε ότι ο Θεός μας έχει ευλογήσει: διαμέσου της υψηλότερης πηγής ευλογίας και διαμέσου της χαμηλότερης πηγής ευλογίας». Σε αντάλλαγμα, «ευλογούμε τον Θεό: τον εμπιστευόμαστε, τον ευγνωμονούμε, τον υπηρετούμε».

Και ακόμη περισσότερο: «είμαστε μια πηγή ευλογίας για τον πλησίον μας. Επειδή η ευλογία του Θεού είναι τόσο μεγάλη, επειδή μπορούμε να την αναγνωρίζουμε, επειδή την εκτιμούμε, θέλουμε να την μεταδίδουμε και να την μοιραζόμαστε επίσης».

31 000 αδελφοί και αδελφές στην πίστη συμμετείχαν στη θεία λειτουργία, απ' αυτούς, 900 στην εκκλησία του Βισμπάντεν.

- Τις δωρεές και τις δυνάμεις μας: «Αν δεσμευόμαστε για τη σωτηρία μας, αν θέτουμε τις δωρεές μας, τις δυνάμεις και τις ικανότητές μας στην υπηρεσία του Θεού, αυτές θα γίνουν μια πηγή ευλογίας».
- Τους Αποστόλους και τα αξιώματα: «εάν απευθυνόμαστε προς αυτούς για να δημιουργήσουμε τη σωτηρία μας, για να λαμβάνουμε σωστές αποφάσεις που αφορούν την ψυχή μας, θα αποκτήσουμε τις δυνάμεις, την παρηγοριά και την μέριμνα που χρειαζόμαστε. Ωστόσο θα πρέπει να μεταβούμε εκεί και να αντλήσουμε νερό από αυτή την πηγή».
- Την κοινότητα: «Για να μπορούμε να εκμεταλλευόμαστε αυτό τον έμφυτο πλούτο της κοινότητας, οφείλουμε κατ' αρχήν να επενδύουμε στην αδελφική κοινωνία. Αν θέλεις να αγαπηθείς, αγάπησε πρώτος. Εάν αναζητείς βοήθεια, άρχισε βοηθώντας τον πλησίον σου. Εάν αναζητείς μέριμνα, άρχισε φροντίζοντας τον πλησίον σου».

Ο κύκλος της ευλογίας

«Οι ευλογίες που έρχονται από χαμηλά, από κάτω, οι ευλογίες που έρχονται από ψηλά, από επάνω – εδώ βλέπω μια ακόμη εικόνα: την εικόνα του κύκλου της ευλογίας», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Ο Θεός ευλογεί τους ανθρώπους και οι άνθρωποι ευλογούν τον Θεό».

Ο Ιησούς προσφέρει την αιώνια ζωή

Ποια στιγμή μας βοηθάει ο Θεός; Σε τι χρησιμεύει το Ευαγγέλιο; Ποιοι πραγματοποιούν καλά έργα; Υπάρχουν πολλές ιδέες σχετικά με το θέμα αυτό και ορισμένες απ' αυτές, είναι λανθασμένες. Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ υπογράμμισε αυτό που έχει πραγματικά σημασία. Εδώ είναι μερικές σκέψεις που προέρχονται από την θεία λειτουργία που τέλεσε στις 10 Φεβρουαρίου 2019 στη Σαρλότ (Βόρεια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής).

Φωτογραφία: Ν.Ε. Η.Π.Α.

«Ο Χριστός προσφέρει την αιώνια ζωή σε όσους πιστεύουν σ' αυτόν και συμμορφώνονται με την εικόνα του», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ για να συνοψίζει την θεία λειτουργία. Και συμπλήρωσε: «Είμαστε υπεύθυνοι για τη διακήρυξη του Ευαγγελίου. Η συμπεριφορά μας θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη θεϊκή ζωή που ο Θεός έχει εναποθέσει μέσα μας».

Ελευθερία, όχι υπεροχή

«Είναι σημαντικό για μας, να ξέρουμε για ποιο λόγο ερχόμαστε κοντά στον Ιησού», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ αναφερόμενος στο θαύμα του γεύματος των πέντε χιλιάδων ανθρώπων. Την εποχή εκείνη, 5000 άτομα μπόρεσαν να χορτάσουν με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. Είχαν πειστεί ότι ο Ιησούς ήταν ο διάδοχος του Μωυσή ή ένας προφήτης και ήθελαν να τον κάνουν βασιλιά, επειδή περίμεναν ότι θα τους απελευθέρωνε από τους Ρωμαίους. Τέτοιες ιδέες και σήμερα επίσης, είναι αναγνωρίσιμες. Οι άνθρωποι φαντάζονται: «Εάν πηγαίνω στην εκκλησία, αν είναι σταθερά πιστός, αν προσεύχομαι με σωστό τρόπο, ο Ιησούς θα με βοηθήσει στη ζωή μου». Κάποιες φορές ο Ιησούς μας βοηθά, αλλά αυτό, δεν είναι το πραγματικό περιεχόμενο του Ευαγγελίου. «Έτσι, αν ερχόμαστε κοντά στον Ιησού,

Στα μέσα Φεβρουαρίου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ ταξίδεψε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συνάντησε τους Αποστόλους και τους επισκόπους του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας Λέοναρντ Ρ, Κολμπ και τέλεσε μια θεία λειτουργία την Κυριακή, 10 Φεβρουαρίου 2019 στη Σαρλότ (Βόρεια Καρολίνα)

Μόνο και μόνο για να μας βοηθήσει, τότε ερχόμαστε για λάθος λόγο». Επειδή ο Ιησούς επιθυμεί να μας απελευθερώσει οριστικά από τα χτυπήματα του κακού.

Κοινωνία με τον Θεό, όχι μια ομιλία περί ηθικής

Ορισμένοι πιστοί «βλέπουν την Αγία Γραφή ως ένα ηθικό κώδικα και αν ολόκληρη η κοινωνία ζούσε σύμφωνα με τις αρχές και επάνω στην βάση της Βίβλου, η ζωή θα ήταν καλύτερη. Ίσως», παραδέχθηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Ωστόσο, «επειδή είμαστε αμαρτωλοί», αυτό δεν θα επίλυε κατά βάθος το πρόβλημα. «Ο Ιησούς ήλθε για να προτείνει την αιώνια ζωή. Επιθυμεί να επιλύσει το πρόβλημα στο σύνολό του λέγοντας: Η προέλευση του προβλήματός σου, είναι η κυριαρχία της αμαρτίας. Νίκησα τον διάβολο και το κακό και θα επιθυμούσα να σε απελευθερώσω από αυτό το κακό. Θα επιθυμούσα να σε οδηγήσω στην κοινωνία με τον Θεό.

Πίστη και προσανατολισμός στον Ιησού, όχι καλά έργα

Οι άνθρωποι είναι εν μέρει πεπεισμένοι ότι τα καλά έργα είναι απαραίτητα για την απόκτηση της αιώνιας ζωής. Όμως, είναι ο ίδιος ο Ιησούς που προσφέρει την αιώνια ζωή. Κανείς δεν μπορεί να την αξίζει. «Είναι και παραμένει ένα δώρο χάριτος», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Και «για να λάβουμε αυτή τη δωρεά, θα πρέπει να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό». Και αυτό περιλαμβάνει την πίστη στην ενσάρκωση, την θυσία, την Ανάσταση και την επιστροφή του Ιησού. Κατόπιν, είναι σημαντικό να λάβουμε στα σοβαρά αυτό που είπε ο Ιησούς: «Για να λάβεις την αιώνια ζωή, πρέπει να αναγεννηθείς με νερό και Πνεύμα και να λάβεις το σώμα μου και το αίμα μου· οφείλεις να εορτάζεις την Αγία Κοινωνία» και ο Ιησούς εξακολούθησε λέγοντας: «Αν θέλεις να έχεις την αιώνια ζωή, οφείλεις να εγκαταλείψεις τον εαυτό σου και να με ακολουθήσεις». Δεν είναι λοιπόν μόνο θέμα συμμετοχής στην θεία λειτουργία, θέμα λήψης των μυστηρίων. Δεν είναι μόνο θέμα καλών έργων. Πρόκειται για την καρδιά και τις σκέψεις μας. Οφείλουμε να βεβαιωθούμε ότι οι σκέψεις και τα συναισθήματά μας, είναι σύμφωνα με αυτά του Ιησού Χριστού».

Διακήρυξη του Ευαγγελίου, όχι προσηλυτισμός των ανθρώπων

«Αποστολή όλων μας είναι να ομολογούμε την πίστη μας, να αναγγέλλουμε το Ευαγγέλιο και να βοηθάμε τον πλησίον μας, να βρει το δρόμο που οδηγεί στον Ιησού, για να σωθεί». Και πως αυτό μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη; Με το να υποσχόμαστε στον πλησίον μας θαυμάσια κηρύγματα, όμορφες θείες λειτουργίες, ότι θα εισακούονται οι προσευχές – ναι, αυτά «κάποιες φορές λειτουργούν. Άλλες φορές ωστόσο, δεν λειτουργούν και οι άνθρωποι

Κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, ο Απόστολος Ρέινχαρντ Χεχτ (αριστερά στην φωτογραφία), συνταξιοδοτήθηκε μετά από 42 χρόνια υπηρεσιακής δραστηριότητας, από τα οποία 17 ως Απόστολος. Ο ευαγγελιστής περιφέρειας Ρόμπερτ Σ. Φέργκιουσον χειροτονήθηκε στο αποστολικό αξίωμα.

απογοητεύονται». Και αναφερόμενος στο παρελθόν, ο Πρωταπόστολος υπενθύμιζε: «Οι μαθητές παρέμειναν κοντά στον Ιησού, επειδή ήταν πεπεισμένοι ότι ήταν ο Υιός του Θεού». Σήμερα επίσης οι πιστοί παραμένουν όταν αναγνωρίζουν ότι «ο σκοπός μας, η αιτία της πίστης μας, είναι να είμαστε ένα με τον Ιησού. Θέλουμε οι σκέψεις μας να είναι σύμφωνες με αυτές του Ιησού. Θέλουμε να είμαστε σε στενή κοινωνία μαζί του». Και γι' αυτό, είναι απαραίτητο να «σεβόμαστε τις εντολές και να εκπληρώνουμε το θέλημα του Θεού, είτε είμαστε επιτυχημένοι, είτε όχι, είτε λαμβάνουμε είτε όχι την επίγεια ευλογία. Δεν έχει σημασία. Κάνουμε ό,τι κάνουμε, επειδή είμαστε πεπεισμένοι γι' αυτό. Δεν είναι επειδή είμαστε ένα με τον Ιησού, που η γνώμη και το θέλημά του, είναι η δική μας γνώμη και το και το δικό μας θέλημα».

«Δεν είμαστε υπεύθυνοι για την επιτυχία, για τον αριθμό των ανθρώπων που έρχονται. Αυτό το καθήκον εμπίπτει στον Θεό. Εκείνοι που θα προσελκύονται από τον Θεό, θα έλθουν κοντά στον Ιησού. Είμαστε προορισμένοι μόνο για να είμαστε όργανα. Και το κάνουμε αυτό, επειδή είναι η φύση μας».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιωάννης 6 : 26-27 :

«Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς και είπε: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, με ζητάτε, όχι επειδή είδατε θαύματα, αλλά επειδή φάγατε από τα ψωμιά και χορτάσατε. Εργάζεστε όχι για την τροφή που φθείρεται, αλλά για την τροφή που μένει σε αιώνια ζωή, την οποία ο Υιός του ανθρώπου θα σας δώσει· επειδή, τούτον σφράγισε ο Πατέρας, ο Θεός»

Ο Χριστός προσφέρει την αιώνια ζωή σε όσους πιστεύουν σ' αυτόν και συμμορφώνονται με την εικόνα του. Είμαστε υπεύθυνοι για τη διακήρυξη του Ευαγγελίου. Η συμπεριφορά μας οφείλει να αντικατοπτρίζει την θεική ζωή που ο Θεός εναπόθεσε μέσα μας.

Στην Μπενγκουέλα, 1300 πιστοί συναθροίστηκαν για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία που τελέστηκε στον περίβολο του κινηματογράφου Μονουμένταλ

■ Φωτογραφία: Ν.Ε. Δυτικής Γερμανίας

Ιπλήρεις από το Ευαγγέλιο

Είναι καλό και σημαντικό να «πιστεύουμε σ' αυτό», αλλά το χριστιανικό μήνυμα της σωτηρίας μπορεί να μας ενθουσιάσει στο έπακρο και να μας μεταφέρει μακριά. Στην Μπενγκουέλα (Αγκόλα), την Κυριακή 13 Ιανουαρίου 2019, ο Πρωταπόστολος βάσισε το κήρυγμά του επάνω σε αυτό που παράγεται στη συνέχεια για τον πιστό.

Ο λόγος του Χριστού είναι κατ' αρχήν το κήρυγμα του Ευαγγελίου, τόνισε ο πρόεδρος της Εκκλησίας. Είναι το κήρυγμα της ενσάρκωσης του Ιησού, της θυσίας του, της Ανάστασης και της υπόσχεσής του: «Θα επιστρέψω για να σας πάρω σε μένα».

Το χαρμόσυνο νέο του Ευαγγελίου γεμίζει τη ζωή μας

«Ο λόγος του Θεού οφείλει να ζει μέσα μας. Δεν πρόκειται να λέμε μόνο: «Ναι, το πιστεύω, είμαι πεπεισμένος ότι είναι η αλήθεια» – Θα πρέπει να μας ενθουσιάζει», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Και προκαλεί τον ενθουσιασμό.

«Ενθουσιασμός είναι να έχουμε πάθος με τον Θεό: Ο Θεός κατοικεί μέσα μου και είμαι παθιασμένος απ' αυτόν» Είθε να μπορεί η γνώση αυτή να μετατραπεί σε κινητήρια δύναμη, ενέργεια και σε χαρά.

Ακολουθούμε τη διδασκαλία του Ιησού στην ολότητά της!

Οι εντολές αποτελούν επίσης μέρος της διδασκαλίας του Ιησού. Δεν πρέπει κυρίως να είναι ένας νόμος που έρχεται απ' έξω, με την έννοια: «Αλίμονο σε σας αν δεν συμμορφώνεστε με αυτό το νόμο!», συνέχισε

ο Πρωταπόστολος. «Αν συνέβαινε αυτό, θα υπακούσαμε στις εντολές του Χριστού, από φόβο να μην τιμωρηθούμε». Και υπάρχουν ακόμα πολλοί Χριστιανοί που καταλαβαίνουν τις εντολές του Θεού με αυτό τον τρόπο, πράγμα που είναι λυπηρό. – «Οι εντολές του Χριστού ζουν μέσα μας και συμμορφωνόμαστε με αυτές από αγάπη για τον Θεό. Είναι επειδή αγαπάμε τον Θεό που υπακούμε στις εντολές του και συμμορφωνόμαστε με το θέλημά του».

Η κλήση μας μας βοηθάει να ξεπερνούμε τις διαφορές μας

«Το πιο σημαντικό για μας είναι ότι και ο πλησίον μας επίσης, έχει κληθεί από τον Θεό. Ο Θεός τον αγαπά με τον ίδιο τρόπο που με αγαπά. Αυτό μας βοηθάει να ξεπερνούμε τη διαφορετικότητα. Το σημαντικότερο δεν είναι το πως είναι ο πλησίον μας, αλλά το γεγονός ότι ο Θεός τον κάλεσε και ότι τον αγαπά». Και αναφερόμενος στην άφεση κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος ρώτησε το εκκλησίασμα: «Πώς μπορώ να κατηγορώ ακόμη τον αδελφό μου και να του αποδώω μομφές κατά την έξοδο από την θεία λειτουργία, ενώ ο Θεός τον έχει συγχωρήσει;! Οφείλω να πω ότι στο σημείο αυτό, κάποιες φορές, δεν σεβόμαστε τον Θεό».

Είναι η ορχήστρα της Ανατολικής Αγκόλα, από την επαρχία Μοζικό, που εξασφάλισε το μουσικό πλαίσιο

Το Ευαγγέλιο καθορίζει το περιεχόμενο των συνομιλιών μας

«Οι άνθρωποι θέλουν πάντα να διηγούνται αυτό που σκέφτονται, αυτό που έχουν επιτύχει και αυτό που ολοκληρώνουν. Αυτό όμως είναι τόσο ασήμαντο. – Ας μιλάμε γι' αυτά που έχει εκπληρώσει ο Θεός και γι' αυτά που εκπληρώνει. Θα ήταν όμορφο αν μιλούσαμε περισσότερο για τα έργα του Θεού, παρά για τα δικά μας στις συνομιλίες μας και περισσότερο για τις σκέψεις του Θεού, παρά για τη δική μας γνώμη». Και αναφερόμενος στον χρυσό κανόνα, ο πνευματικός προκαθήμενος πρόσθεσε: «Ο Θεός περιμένει από εμάς να παρηγορούμε και να ενισχύουμε ο ένας τον άλλον και να αλληλοϋποστηρίζομαστε χάρη στον λόγο του Θεού. Μάλιστα λέει, ότι οφείλουμε να διδάσκουμε και να προτρέπουμε ο ένας τον άλλον, αλλά προσθέτει αμέσως: αλλά με σοφία!». Επειδή «σε κάνενα από μας δεν αρέσει που ο άλλος προσπαθεί να του κάνει μάθημα με μάλλον υποτιμητικό τρόπο. Κάνε στον άλλον αυτό που ελπίζεις να κάνει σε σένα. Έτσι μπορούμε να διδάσκουμε με κάθε σοφία».

Μοιραζόμαστε τον λόγο του Θεού με τα παιδιά μας και τους συγχρόνους μας!

«Ο πλούτος του Θεού είναι τόσο μεγάλος που μπορούμε να τον μοιραζόμαστε με άλλους ανθρώπους, χωρίς ωστόσο να φτωχαίνουμε. Αν ο λόγος του Θεού κατοικεί μέσα μας σε αφθονία, τον μοιραζόμαστε επίσης με άλλους ανθρώπους». Και ο Πρωταπόστολος υπενθύμισε τον λόγο από τον Ματθαίο 12:34β: «Επειδή, από το περίσσευμα της καρδιάς μιλάει το στόμα». Ο υπαινιγμός αυτός αναφέρεται άμεσα στις ανταλλαγές των πιστών στους κόλπους της Εκκλησίας, στις ανταλλαγές με τα παιδιά.

«Λάβετε υπ' όψη σας και κρατήστε στο πνεύμα σας: αυτό που είναι μέσα στην καρδιά, είναι ο θησαυρός μας». Επειδή «αισθανόμαστε επίσης την ανάγκη να μοιραζόμαστε αυτό τον πλούτο με τους συγχρόνους μας και να τους κάνουμε γνωστό ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε, πέθανε και γι' αυτούς και ότι θα επιστρέψει»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Κολοσσαείς 3 : 16 :

«Ο λόγος του Χριστού ας κατοικεί μέσα σας πλούσια, με κάθε σοφία· διδάσκοντας και νουθετώντας ο ένας τον άλλον, με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές, ψάλλοντας με χάρη από την καρδιά σας στον Κύριο».

Ευχαριστούμε τον Θεό για τη σωτηρία του και στρεφόμαστε προς την επιστροφή του Ιησού· για την υπομονή του καταπολεμώντας το κακό, για τη συγχώρησή του συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, για τα οφέλη του υπηρετώντας τον και για την αγάπη του, κάνοντας γνωστή τη σωτηρία στον πλησίον μας.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΥΜΑ

Σύμφωνα με τον Λουκά 14 : 15-24

Η ημέρα ήταν Σάββατο. Ο Ιησούς ήταν καλεσμένος για φαγητό σε ένα από τους ηγέτες των Φαρισαίων. Ένας από αυτούς που ήταν στο τραπέζι είπε στον Ιησού: «Μακάριος είναι εκείνος που θα λάβει το γεύμα του στην βασιλεία του Θεού!» Τότε ο Ιησούς διηγήθηκε μια παραβολή σε εκείνους που κάθονταν γύρω από το τραπέζι:

Μια μέρα, ένας άνθρωπος παρέθεσε ένα γεύμα και κάλεσε πολλούς ανθρώπους. Την ώρα του γεύματος απέστειλε τον υπηρέτη του να πει στους καλεσμένους: «Ελάτε, επειδή είναι όλα έτοιμα».

Ο ένας μετά τον άλλον άρχισαν να ζητούν συγγνώμη.

Ο πρώτος του είπε: «αγόρασα ένα χωράφι και είμαι υποχρεωμένος να το φροντίσω· συγχώρησέ με σε παρακαλώ».

Ο δεύτερος είπε: «Αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια και πρέπει να τα δοκιμάσω· συγχώρησέ με σε παρακαλώ».

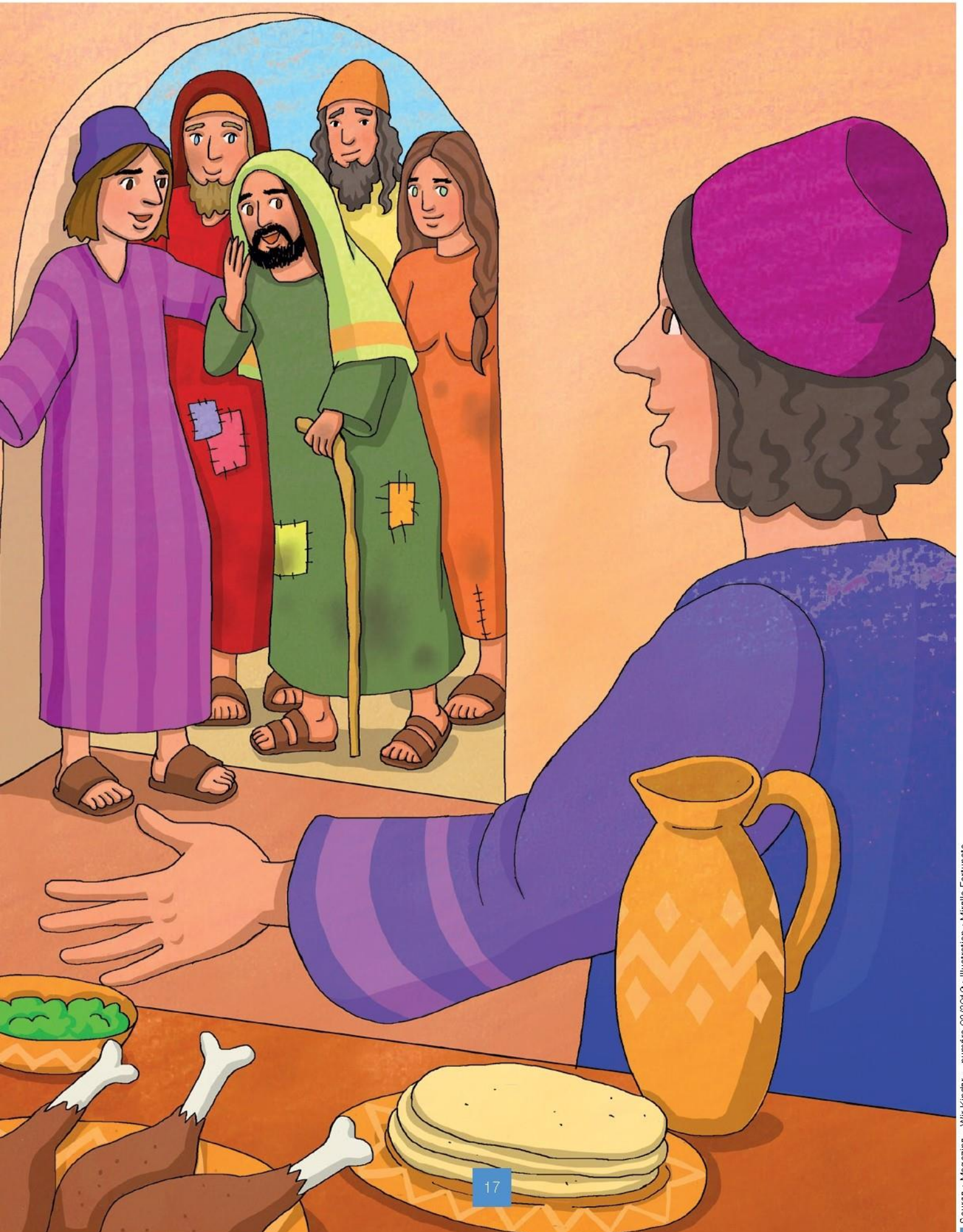
Ο τρίτος είπε: «μόλις παντρεύτηκα και γι' αυτό δεν μπορώ να έλθω».

Ο υπηρέτης επέστρεψε και τα ανέφερε όλα στον κύριό του. Τότε ο οικοδεσπότης θύμωσε και είπε στον υπηρέτη του: «Πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης και φέρε εδώ, τους φτωχούς, τους ακρωτηριασμένους, τους τυφλούς και τους κουτσούς».

Ο υπηρέτης τους έφερε όλους και είπε: «Κύριε, αυτό που με διέταξες να κάνω έγινε και υπάρχει ακόμη χώρος»

Και ο κύριος έστειλε ξανά τον υπηρέτη του, λέγοντας: « Πήγαινε στα μονοπάτια και τους φράκτες και όσους βρεις, να τους φέρεις εδώ για να γεμίσει το σπίτι μου. Επειδή κανείς από εκείνους που προσκάλεσα πρώτους, δεν θα γευθεί το δείπνο μου».

Στο σπίτι της Μαριάντζελα στο Σαν Χοσέ (Κόστα Ρίκα)

Ονομάζομαι Μαριάντζελα και μου αρέσει η στιγμή του προγεύματος της Κυριακής, επειδή συγκεντρωνόμαστε όλοι μαζί, όλη η οικογένεια για να φάμε με ήσυχα και με ηρεμία. Αγαπημένα μου πιάτα είναι το σπαγγέτι με τυρί, ο ζωμός κρέατος και οι **τηγανητές πατάτες**.

Επειδή οι γονείς μου δεν μπορούν να με φροντίζουν, ζω στο σπίτι των παππούδων μου. Η γιαγιά μου ονομάζεται Λένα και ο παππούς μου, Όσκαρ Αντόλφο· τους αποκαλώ **Μαμί** και πάππ.

Την Κυριακή, μετά το πρόγευμα, μεταβαίνουμε στην εκκλησία στην Τιράς. Εδώ και ένα χρόνο συμμετέχω στο κυριακάτικο σχολείο. Τα μαθήματα, μας τα παραδίδουν η Μαμί και η θεία μου Φάνια. Και οι δύο είναι **δασκάλες**: Η Μαμί διδάσκει σε ένα δημοτικό σχολείο στο Σαν Χοσέ και η θεία μου Φάνια, διδάσκει σε ένα νηπιαγωγείο. Στην κοινότητά μου, στο κυριακάτικο σχολείο, εκτός από μένα, συμμετέχουν επίσης, ο Ματθαίος, ο Ματέο, η Έμα και ο Ντομινίκ. Μου αρέσει να τραγουδώ. Ο θείος μου Φάμπιο, παίζει όργανο από τότε που ήταν παιδί και μας μαθαίνει καινούρια τραγούδια.

Η φωτογραφία αυτή είναι ένα ενθύμιο από την επίσκεψη που πραγματοποίησε ο δικός μας **Απόστολος Περιφέρειας** Λέοναρντ Ρ. Κολμπ. Ζει στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά είναι επίσης υπεύθυνος και για την Κεντρική Αμερική, η οποία περιλαμβάνει και την Κόστα Ρίκα.

Η **Κόστα Ρίκα** βρίσκεται ανάμεσα στον Ειρηνικό Ωκεανό και στην θάλασσα της Καραϊβικής. Η χώρα οφείλει το όνομά της στον εξερευνητή Χριστόφορο Κολόμβο που την ανακάλυψε. Όταν ο ναυτικός προσέγγισε την ακτή, είδε ότι οι αυτόχθονες φορούσαν χρυσά κοσμήματα.

Για τον λόγο αυτό ο Κολόμβος έδωσε το όνομα Κόστα Ρίκα (= πλούσια ακτή) στην χώρα αυτή.

Ζούμε στην επαρχία αριθμός 1 της Κόστα Ρίκα, η οποία είναι η πρωτεύουσα της χώρας μας· το όνομά της είναι Σαν Χοσέ.

Τον Μάιο έγινα ένδεκα χρονών.

Πηγαίνω στην τέταρτη τάξη του δημοτικού που έχει το όνομα του εθνικού ήρωα της Κόστα Ρίκα:

Χουάν Σανταμαρία. Υπηρέτησε στους κόλπους του στρατού της Κόστα Ρίκα ως τυμπανιστής και με την βοήθειά του, ο στρατός κέρδισε μια μάχη και διατήρησε την ανεξαρτησία της χώρας.

Αγαπημένο μου θέμα είναι τα μαθηματικά· λατρεύω να λύνω προβλήματα και μαθηματικές εξισώσεις. Επιπλέον, θα ήθελα να συμμετάσχω σε ένα φεστιβάλ τέχνης για μαθητές. Εφέτος θα υποβάλω την υποψηφιότητά μου καλλιπτικές μάσκες, χρωματιστά σχέδια και φωτογραφία.

Μου αρέσει το σκέιτμπορντ και θα επιθυμούσα να μάθω να παίζω βιολί. Παρακολουθώ μαθήματα για όργανο και έμαθα στο σχολείο να παίζω φλάουτο με ράμφος. Στο σπίτι μου αρέσει να παίζω με τα τουβλάκια Λέγκο και με τις κούκλες μου. Αγαπημένο μου χρώμα είναι το φούξια. Νομίζω ότι είναι ένα πολύ χαρούμενο χρώμα.

Foto: XXXXXXXXX

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νότιος Αφρικής

Ο καθορισμός του αξιώματος

Τρία υπηρεσιακά επίπεδα, πέντε επίπεδα διεύθυνσης και ηγεσίας, όχι πλέον χειροτονίες ευαγγελιστών, ποιμένων, ευαγγελιστών περιφέρειας και πρεσβυτέρων περιφέρειας, διορισμός επισκόπων, διάκριση ανάμεσα στην χειροτονία, την εντολή και το διορισμό: ο καθορισμός του αξιώματος της Νεοαποστολικής Εκκλησίας περιλαμβάνει γνωστά πράγματα και νέες πτυχές· στη συνέχεια υπάρχει μια προεπισκόπηση όλων αυτών.

Ο καθορισμός του αξιώματος αναφέρεται σε μαρτυρία της Καινής Διαθήκης και προορίζεται να ικανοποιήσει το έργο και την φύση του Προσώπου του Ιησού Χριστού. Θεσπισμένο από τον Ιησού Χριστό, το Νεοαποστολικό αξίωμα έχω ως αποστολή να είναι ο «διαχειριστής των μυστηρίων του Θεού» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.4.1 – ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 421-433). Κατά συνέπεια, του εμπίπτει επίσης το καθήκον να διαρθρώνει και να καθορίζει την υπηρεσιακή ιεραρχία, σύμφωνα με τις ανάγκες των διαφορετικών εποχών.

Η προέλευση του αξιώματος

«Κάθε τι που θεμελιώνει την Εκκλησία έλκει την προέλευσή του από το πρόσωπο και την δράση του Ιησού Χριστού που είναι και φέρει τη σωτηρία» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.2.2 – ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 368, 369). Οι χριστιανοί όλων των ομολογιών πιστεύουν και ομολογούν ότι ο Ιησούς Χριστός έχει διπλή φύση: είναι αληθινός άνθρωπος και αληθινός Θεός (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.4.3 – ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 104-106). Το Πρόσωπο του Ιησού που φέρει το σημάδι της διπλής του φύσης και η δράση του, είναι το κριτήριο και η αναφορά για την Εκκλησία που αποκαλύ-

πτει την αποστολή της και την μορφή της. Επομένως είναι απλή λογική ότι η διδασκαλία της Εκκλησίας, των μυστηρίων και του αξιώματος είναι σε άμεση σχέση με το δόγμα της διπλής φύσης. Και είναι αυτό που θα δείξουμε καθορίζοντας τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο αξίωμα και στο πρόσωπο.

Η φύση του αξιώματος

Είναι στενή και άμεση η σχέση ανάμεσα στο αξίωμα και στο πρόσωπο: είναι ένθετα μεταξύ τους, αλληλοσυνδέονται. Υπάρχει μια αντιστοιχία ανάμεσα στις δύο φύσεις του Ιησού Χριστού και στη σχέση ανάμεσα στο αξίωμα και στο πρόσωπο. Το αξίωμα αναφέρεται στην θεϊκή φύση, ενώ το πρόσωπο του αξιώματος αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση.

Αξίωμα και πρόσωπο

Η πράξη της χειροτονίας τοποθετεί τις καλές δεξιότητες και ιδιότητες τις οποίες διαθέτει ένα πρόσωπο, στην υπηρεσία της άσκησης του αξιώματος. Η χειροτονία ωστόσο, δεν προσφέρει νέες δωρεές.

Το αξίωμα εργάζεται σε κοινωνία με το αποστολικό αξίωμα σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού. Είναι υπηρέτης του Θεού και της Εκκλησίας και προσπαθεί να συμμορφώνεται με το Ευαγγέλιο, στα λόγια και στις πράξεις. Θα πρέπει να υπάρχει επάρκεια και αντιστοιχία του αξιώματος με τον άνθρωπο, της υπηρεσιακής άσκησης με τις επιλογές της ζωής, σε συμμόρφωση με τον Ιησού Χριστό, τόσο στα λόγια, όσο και στις πράξεις.

Το αξίωμα πρέπει να εκπροσωπεί και να κηρύττει το Ευαγγέλιο, μέσα στο πνεύμα της Νεοαποστολικής Ομολογίας της πίστης και της ερμηνείας της, όπως αυτή εκφράζεται στην Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Είναι επιπλέον με την αποδοχή των προσφορών της θεολογικής διαμόρφωσης της Εκκλησίας και αυτών που εισάγουν στις κατευθυντήριες λειτουργίες της Εκκλησίας, που το αξίωμα καταδεικνύει την ειλικρίνεια της δέσμευσής του.

Ακόμη και αν, σύμφωνα με το Νεοαποστολικό καθορισμό, υπάρχει μια στενή σχέση ανάμεσα στον αξίωμα και στο πρόσωπο, η σχέση αυτή δεν είναι τόσο στενή σε σημείο να καθιστά αδύνατη κάθε μετέπειτα αποσύνδεση. Το αξίωμα δεν είναι ιδιοκτησία του προσώπου, ούτε γίνεται ένα ανεξίτηλο αποτύπωμα σε αυτό: είναι και παραμένει μια δωρεά του Χριστού· είναι ο Ιησούς Χριστός που το διαθέτει, τόσο για να το παραχωρήσει, όσο και για να το αποσύρει. Κατά συνέπεια είναι δεδομένη η δυνατότητα ακόμη και για την αφαίρεσή του.

Αξίωμα και εξουσία

Ο Ιησούς είναι ο απεσταλμένος και προικισμένος από τον Θεό με τις κατάλληλες δυνάμεις και εξουσίες. «Κυριαρχία και βασιλεία, καθορίζουν την συμφιλίωση με τον Θεό, διακηρύττουν το θέλημα του Θεού και αναγγέλλουν τα επερχόμενα γεγονότα, όλα αυτά, ο Ιησούς Χριστός τα κάνει τέλεια» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.4.7, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 116). Το αποστολικό αξίωμα συμμετέχει στην εξουσία και τη δύναμη του Ιησού Χριστού: «Το αποστολικό αξίωμα είναι το θεσπισμένο από τον Χριστό αξίωμα, που κατευθύνεται από το Άγιο Πνεύμα και εξασφαλίζει το κήρυγμα του Ευαγγελίου, τη διανομή των μυστηρίων και τη συγχώρηση των αμαρτιών» (Ματθαίος 28:19, Ιωάννης 20:23, ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.4.1.4, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 381, 382). Με την ιδιότητά του ως απεσταλμένου του Ιησού Χριστού, ο Απόστολος συμμετέχει επίσης, κατά συνέπεια, στην κυρίαρχη ιεροσύνη του Ιησού, που αναφέρεται στην Επιστολή προς Εβραίους (Εβραίους 4:14, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 425).

Δεν διαθέτουν τις ίδιες εξουσίες όλα τα αξιώματα. Είναι ακριβώς οι διαφορές ανάμεσα στις εξουσίες που είναι χαρακτηριστικές για κάθε αξίωμα, που θεμελιώνουν τα τρία υπηρεσιακά επίπεδα, δηλαδή του Αποστόλου, του ιερέα και του διακόνου. Το άρθρο 5 της Ομολογίας μας στην πίστη, λέει τα εξής:

«Πιστεύω ότι εκείνοι τους οποίους ο Θεός επέλεξε για να ασκήσουν ένα αξίωμα έχουν επενδυθεί σε αυτό μόνον από τους Αποστόλους και ότι, από το Αποστολικό αξίωμα, προέρχονται η εξουσία, η ευλογία και ο εξαγιασμός που είναι απαραίτητα για την άσκηση του αξιώματός τους» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 37,45).

Τα ιερατικά αξιώματα δεν συμμετέχουν εξίσου στην υπηρεσιακή εξουσία των Αποστόλων: στα ιερατικά αξιώματα έχουν ανατεθεί, η επιφόρτιση της χορήγησης των μυστηρίων του Αγίου Βαπτίσματος με νερό και η Αγία Κοινωνία, η ανακοίνωση της συγχώρησης των αμαρτιών, η αληθινή διακήρυξη του Ευαγγελίου και η χορήγηση ευλογιών (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.9.1, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 452, 469). Παρόλο που δεν έχουν μυστηριακή εξουσία, οι διάκονοι μοιράζονται ωστόσο, μαζί με τα ιερατικά αξιώματα, την εξουσία να διακηρύττουν αληθινά το Ευαγγέλιο (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 45) και να διανέμουν την τριαδική ευλογία σε θείες λειτουργίες που τελούνται χωρίς μυστηριακές πράξεις.

Δύναμη και διαχείριση των μυστηρίων

«Η γενική διαχείριση των μυστηρίων, δηλαδή η χορήγηση του Αγίου Βαπτίσματος με νερό, η Αγία Κοινωνία και η Αγία Σφράγιση, έχει ανατεθεί στο αποστολικό αξίωμα». (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.4.4, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 402, 404). Το ιερατικό αξίωμα συμμετέχει στην αποστολική εξουσία που το εξουσιοδοτεί να χορηγεί τα μυστήρια· μπορεί να χορηγεί ταυτόχρονα την Αγία Κοινωνία και το Άγιο Βάπτισμα με νερό.

Η δύναμη της διακήρυξης του λόγου

«Η αποστολή « να διδάσκουν » αφορά την αληθινή διακήρυξη του Ευαγγελίου του θανάτου, της Ανάστασης και της επιστροφής του Κυρίου» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.4, ΚΑΤΗΧΗΣΗ E&A 44). Είναι εκεί κατ' αρχήν, η επισήμανση για ό, τι αφορά το περιεχόμενο αυτής της αληθινής διακήρυξης του Ευαγγελίου, στο πλαίσιο στο οποίο γίνεται αυτή.

Η αληθινή διακήρυξη στηρίζεται αποκλειστικά στον λόγο του Χριστού που πιστοποιείται στην Καινή Διαθήκη. Εάν γίνεται αντιληπτός, προκαλεί και ενισχύει την πίστη (Ρωμαίους 8:31). Ο «λόγος του Χριστού», δηλαδή αυτά που κήρυττε στους αποστόλους και στους συγχρόνους του, μεταδίδεται από το αποστολικό αξίωμα και τα αξιώματα που συμμετέχουν στην εξουσία και στη δύναμη αυτού του τελευταίου.

Ο Πρωταπόστολος υπογραμμίζει το γεγονός ότι η Αγία Γραφή αποτελεί το θεμέλιο του αληθινού κήρυγματος και ότι οι σύγχρονοι Απόστολοι διαθέτουν την εντολή και την εξουσία να ερμηνεύουν την Βίβλο με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. Σε ότι αφορά την αληθινή διακήρυξη του λόγου, οι ιερείς και οι διάκονοι συμμετέχουν στην εξουσία και τη δύναμη του αποστολικού αξιώματος.

Η υπηρεσιακή ιεραρχία

Μετά την έκθεση των ουσιαστικών θεολογικών πτυχών του καθορισμού μας για το αξίωμα, είναι η σειρά της υπηρεσιακής ιεραρχίας να αποτελέσει το αντικείμενο μιας παρουσίασης. Βασίζεται στα τρία επίπεδα που είναι το αποστολικό και το ιερατικό αξίωμα, καθώς και αυτό του διακόνου, που είναι προικισμένα με διαφορετικές δυνάμεις και εξουσίες. Στο μέλλον, θα χειροτονούνται μόνον οι Απόστολοι, οι ιερείς και οι διάκονοι. Τα άλλα αξιώματα δεν θα υφίστανται πλέον, όπως συμβαίνει ήδη για παράδειγμα για τα αξιώματα του πρεσβύτερου περιφερείας και του υποδιακόνου.

Υπηρεσιακές εξουσίες και εντολές

Τα τρία αξιώματα διαθέτουν συγκεκριμένες εξουσίες. Αυτή η έννοια της εξουσίας αναφέρεται αποκλειστικά σε πράξεις (χορήγηση των μυστηρίων, ευλογίες, δημόσια διακήρυξη του Ευαγγελίου), στις οποίες τα διάφορα αξιώματα είναι αρμόδια να προβαίνουν.

Το αξίωμα περιλαμβάνει ταυτόχρονα μια εξουσία και μια εντολή. Η εγγενής στο αξίωμα εξουσία είναι θεολογικού χαρακτήρα, η εντολή επισμαίνει το εκκλησιαστικό δίκαιο.

- Καθορισμός της υπηρεσιακής εξουσίας: Η υπηρεσιακή εξουσία, είναι η θεμελιωμένη στον Ιησού Χριστό ικανότητα, που προσφέρεται μέσα στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, από τον Απόστολο κατά την χειροτονία, να ενεργεί και να μιλάει το όνομα της Αγίας Τριάδας. Η υπηρεσιακή εξουσία εκχωρείται με την χειροτονία. Διαγράφεται με την αποδοχή από τον Απόστολο της παραίτησης από το αξίωμα, με την αποπομπή απ' αυτό, ή με τον θάνατο του κατόχου του.
- Καθορισμός της υπηρεσιακής εντολής: Η εντολή παρέχει στο αξίωμα το δικαίωμα και το καθήκον να εκτελεί την υπηρεσία που συνεπάγεται η υπηρεσιακή εξουσία που του απονέμεται σε ένα γεωγραφικά και χρονικά καθορισμένο πλαίσιο. Η υπηρεσιακή εντολή παύει να υφίσταται σε περίπτωση αλλαγής της περιοχής αρμοδιότητας, τη στιγμή της συνταξιοδότησης, τη στιγμή που ο Απόστολος αποδέχεται την παραίτηση από το αξίωμα, με την αποπομπή απ' αυτό, ή με τον θάνατο του κατόχου του.

Χειροτονία – Εντολή – Διορισμός

Στην ουσία, οι τρεις αυτές κατηγορίες που είναι η χειροτονία, η εντολή και ο διορισμός διαφοροποιούνται από το γεγονός ότι η χειροτονία παρέχει μια υπηρεσιακή εξουσία, η εντολή είναι ανάθεση πνευματικής λειτουργίας για κατεύθυνση και διαχείρισης, ο διορισμός είναι η ανάθεση μιας ουσιαστικά πνευματική υπηρεσία. Ενόψει της χειροτονίας, της εντολής και του διορισμού, λαμβάνονται υπ' όψη οι προσωπικές και ειδικές δεξιότητες. Η άσκηση των καθηκόντων που ανατίθενται

ανατίθενται με εντολή ή διορισμό, μπορεί να είναι χρονικά περιορισμένη.

Οι χειροτονίες και οι εντολές πραγματοποιούνται κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, μετά την Αγία Κοινωνία, με τα αξιώματα να είναι γονατιστά.

Χειροτονία Αποστόλων, ιερέων και διακόνων

Για τις διατάξεις που είναι σε χρήση και που αφορούν τα αξιώματα, εφεξής ο κανόνας δεν αλλάζει: Είναι ο Θεός που επιλέγει το πρόσωπο για την άσκηση ενός αξιώματος και η επιλογή του παραμένει το θεμέλιο για κάθε χειροτονία. Η χειροτονία σε ένα αξίωμα είναι μια πράξη που επιχειρείται από τον Θεό υπέρ του αμαρτωλού, ενόψει της υπηρεσίας προς τον Θεό και προς τον άνθρωπο: «Χειροτονία είναι η τοποθέτηση σε ένα πνευματικό αξίωμα. Πραγματοποιείται από ένα Απόστολο, στο όνομα της Αγίας Τριάδας, με την επίθεση των χειρών και μία προσευχή. Παρέχει δύναμη, εξαγιασμό και ευλογία. Προκύπτει, αφού ληφθούν υπ' όψη οι απαραίτητες δεξιότητες για την εκτέλεση των υπηρεσιών που είναι εγγενείς στο παρεχόμενο αξίωμα. Πριν την επίθεση των χειρών, ζητείται με προσευχή, η βοήθεια του Αγίου Πνεύματος εν όψει της εκπλήρωσης αυτών των υπηρεσιών». Κατά συνέπεια η χειροτονία είναι η πράξη με την οποία παρέχονται η δύναμη και η εξουσία, η ευλογία και ο εξαγιασμός. Αντικείμενο χειροτονίας αποτελούν τα ακόλουθα αξιώματα:

- Πρωταπόστολος και Απόστολος,
- ιερέας,
- διάκονος.

Υπηρεσιακές δυνάμεις και εξουσίες των Αποστόλων, ιερέων και διακόνων

Είναι το αποστολικό αξίωμα που καταλαμβάνει μια κεφαλαϊώδη σημασία, επειδή από μόνο του περιέχει όλες τις απαραίτητες μυστηριακές δυνάμεις για την Εκκλησία, δηλαδή την χορήγηση του βαπτίσματος, της Αγίας Κοινωνίας και της Αγίας Σφράγισης, καθώς και τη διακήρυξη του Ευαγγελίου. Οι εξουσίες των άλλων αξιωμάτων προκύπτουν από αυτές του αποστολικού αξιώματος. Επίσης στο άρθρο 5 της ομολογίας της πίστης μας αναφέρεται: «Πιστεύω ότι εκείνοι που ο Θεός επέλεξε για να ασκήσουν ένα αξίωμα έχουν επενδυθεί σε αυτό μόνον από τους Από-στόλους και ότι, από το Αποστολικό αξίωμα, προέρχονται η εξουσία, η ευλογία και ο εξαγιασμός που είναι απαραίτητα για την άσκηση του αξιώματός τους».

Στην χειροτονία του ο ιερέας αναλαμβάνει την εξουσία να διακηρύττει το Ευαγγέλιο, να ανακοινώνει την άφεση των αμαρτιών με την εντολή του Αποστόλου, να χορηγεί τα μυστήρια του Αγίου Βαπτίσματος με νερό και της Αγίας Κοινωνίας, καθώς και ευλογίες. Οι εξουσίες αυτές και η πνευματική αρχή παρέχονται από τον Απόστολο μέσα στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Στην χειροτονία του ο διάκονος αναλαμβάνει την εξουσία, δηλαδή την πνευματική ικανότητα που του αποδίδει ο Απόστολος, μέσα στη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να διακηρύττει πραγματικά το Ευαγγέλιο, κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας και με την ευκαιρία ποιμαντικών επισκέψεων, καθώς και να χορηγεί την τριαδική ευλογία σε θείες λειτουργίες χωρίς μυστηριακές πράξεις.

Εντολή προς Αποστόλους και ιερατικά αξιώματα

Τα αξιώματα μπορούν να λαμβάνουν την εντολή να εκπληρώνουν καθήκοντα διεύθυνσης στους κόλπους μιας εκκλησιαστικής περιφέρειας, μιας περιοχής ή μιας κοινότητας.

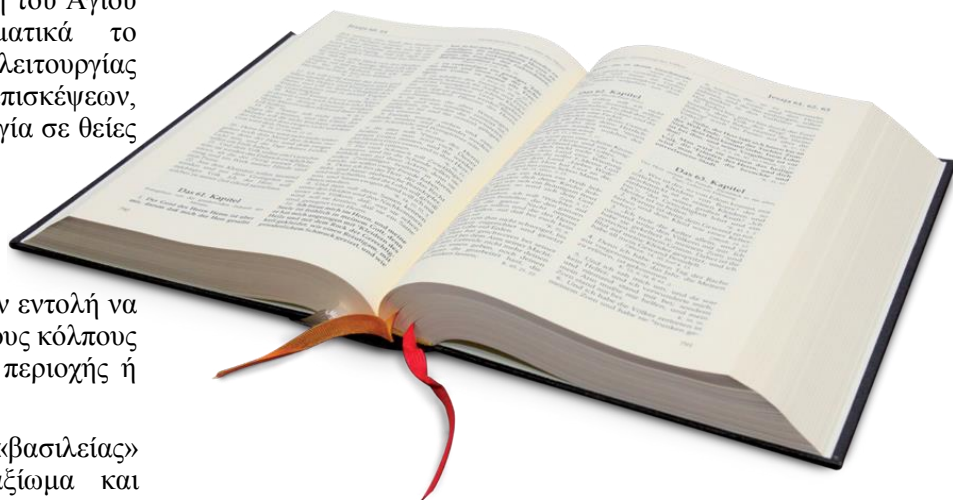
Αν και ένας χαρακτήρας διεύθυνσης ή «βασιλείας» είναι εγγενής με το αποστολικό αξίωμα και συνίσταται στη συμμετοχή του στα τρία αξιώματα του Ιησού Χριστού, δηλαδή σε αυτά του βασιλέα, του ιερέα και του προφήτη (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.4.7 – ΚΑΤΗΧΗΣΗ Ε&Α 116), οι Απόστολοι μπορούν να αναλαμβάνουν και άλλες κατευθυντήριες θέσεις. Όσο για τα ιερατικά αξιώματα, αυτά μπορούν να λαμβάνουν την εντολή να εκτελούν κατευθυντήριες λειτουργίες σε μια περιφέρεια ή κοινότητα.

- Ένας Απόστολος μπορεί να αναλαμβάνει να υπηρετεί ως Απόστολος Περιφέρειας.
- Ένα ιερατικό αξίωμα μπορεί να διοριστεί υπεύθυνος περιφέρειας ή καθοδηγητής κοινότητας.

Η εντολή εκχωρείται στο όνομα της Αγίας Τριάδας από τον Πρωταπόστολο, τον Απόστολο Περιφέρειας και τον Απόστολο, ή κατ' εξαίρεση από ένα αξίωμα που λαμβάνει την εντολή από αυτόν τον τελευταίο, με την επίθεση των χειρών και με μια προσευχή. Η πράξη αυτή παρέχει εξαγιασμό και ευλογία. Πραγματοποιείται αφού ληφθούν υπ' όψη οι προσωπικές δεξιότητες (για παράδειγμα σε ποιμαντικό, επιστημονικό και οργανωτικό πλαίσιο) που απαιτούνται για την εκτέλεση υπηρεσιών, σχετικών με τη διευθυντική λειτουργία που ανατίθεται. Η εντολή δεν συνδέεται με την διάρκεια της υπηρεσιακής δραστηριότητας, αλλά ολοκληρώνεται με αυτήν.

Διορισμοί Αποστόλων και ιερατικών αξιωμάτων

Διορισμός είναι η αντιπροσώπευση σε μια πνευματική υπηρεσία. Πραγματοποιείται από ένα Απόστολο ή ένα ιερατικό αξίωμα που θέτει επίσης και το τέλος του. Πραγματοποιείται αφού ληφθούν

υπόψη οι προσωπικές δεξιότητες (για παράδειγμα σε ποιμαντικό, επιστημονικό και οργανωτικό πλαίσιο) που απαιτούνται για την εκτέλεση των αντίστοιχων υπηρεσιών. Ενόψει της εκπλήρωσης αυτών των υπηρεσιών, προφέρεται προσευχή για θεία ευλογία.

Ο Πρωταπόστολος, οι Απόστολοι Περιφέρειας, οι Απόστολοι και τα ιερατικά αξιώματα που κατέχουν διευθυντικές θέσεις, μπορούν να λαμβάνουν μια ιδιαίτερη υποστήριξη από αξιώματα που είναι διορισμένα σε θέσεις βοήθειας:

- Ένας Απόστολος μπορεί να διοριστεί αναπληρωτής Πρωταπόστολος, αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας ή «υπεύθυνος Απόστολος».
- Ένα ιερατικό αξίωμα μπορεί να διοριστεί επίσκοπος για να βοηθήσει τον Απόστολό του.
- Ένα ιερατικό αξίωμα μπορεί διοριστεί βοηθός ή εκπρόσωπος του υπεύθυνου της περιφέρειας ή του καθοδηγητή της κοινότητας.

Τέλος της εντολής και της υπηρεσιακής εξουσίας

Το τέλος της υπηρεσιακής εξουσίας και των δύο συνιστωσών της που είναι η εντολή και ο διορισμός, μπορεί να έλθει με διάφορους τρόπους. Εάν η συνταξιοδότηση και η μετάβαση σε ηρεμία σηματοδοτεί το τέλος της αποκλειστικής υπηρεσιακής εντολής, η αποδοχή της παραίτησης ή της απόλυσης, θέτουν τέλος στην υπηρεσιακή εξουσία και εντολή.

Είμαι πλούσιος με τους φίλους μου, την οικογένειά μου, την κοινότητά μου

Ακόμη και δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να σηκωθεί από την αναπηρική του πολυθρόνα, ο Κριστόφ Μπαουμγκάρντερ (Christoph Baumgärtner) ακτινοβολεί από χαρά και ευγνωμοσύνη. Μοιράζεται μαζί μας λίγη από την καθημερινότητά του.

Φωτογραφία: Dinaia Ganzer, privé

Ο Κριστόφ χαίρεται πολύ για την επίσκεψη στην κοινότητα του Αποστόλου Σταϊμπρένερ (δεξιά) συνοδευόμενος από τους επισκόπους Νόβισικ και Κνόμπλοχ

Πρόκειται για ένα ευρύχωρο κατάλυμα σε μια πολύ ήσυχη κατοικημένη περιοχή στα προάστια της πόλης Λιούμπεκ (Γερμανία). ο Κριστόφ Μπαουμγκάρντερ μας δείχνει το βασιλείο του: ένα γραφείο με ένα φορητό υπολογιστή, ένα ηλεκτρονικό όργανο με πλήκτρα, δύο ντουλάπες, ένα κρεβάτι. Είναι ένα δωμάτιο παρόμοιο με πολλά άλλα, αν δεν τραβούσε από την αρχή την προσοχή, ένας μηχανισμός συνδεδεμένος με το κρεβάτι: πρόκειται για ένα είδος κρεμάλας. Ο ηλικίας 38 ετών αδελφός μας χρειάζεται μια βοήθεια για να εξέρχεται από την τροχήλατη πολυθρόνα του.

Η ευγνωμοσύνη του πηγαιίνει στους γονείς του

«Κατά την γέννηση του Κριστόφ, παρουσιάστηκαν επιπλοκές, μας διηγείται ο θείος του, ιερέας Κλάους Γκάτζκε. Το νεογέννητο δεν άφησε αμέσως το πρώτο του κλάμα και η αναπνευστική συσκευή δεν ήταν άμεσα προσβάσιμη». Η αδελφή του Μπαρμπέλ, μητέ-

ρα του Κριστόφ, πέθανε από καρκίνο πριν μερικά χρόνια και ο πατέρας του, Κουρτ Μπαουμγκάρντερ, που ήταν ιερέας και καθοδηγητής της κοινότητας Μπαντ Σβαρτάου, απεβίωσε το 1995 μετά από έμφραγμα του μυοκαρδίου.

Εάν ο Κριστόφ ως παιδί αναπτύχθηκε όπως και τα άλλα παιδιά στο πλαίσιο της απόκτησης γνώσεων, σε αντίθεση με αυτά, ποτέ δεν μπόρεσε να περπατήσει. «Πάντοτε οι γονείς μου, μου πρόσφεραν την βοήθεια που είχα ανάγκη». Χάρη σ' αυτούς μπόρεσε να ακολουθήσει ένα σχολικό πρόγραμμα σπουδών.

Στο δρόμο και στην εκκλησία

Ήδη από την ηλικία των τριών ετών, ο Κριστόφ παρακολούθησε μαθήματα πιάνου. Κατά τις θείες λειτουργίες που τελούνται υπέρ των ατόμων με αναπηρίες και λαμβάνουν χώρα στην κοινότητα του Χάρσεφελντ, ο Κριστόφ είναι συνήθως υπεύθυνος για την μουσική συνοδεία με ένα ηλεκτρονικό πιάνο. Στο Λιούμπεκ και στις γειτονικές κοινότητες

Ο Κριστόφ και ο καθοδηγητής της κοινότητάς του (κάτω) και με την οικογένειά του (δεξιά)

πιο πολλοί από ένας υπεύθυνοι κοινότητων προσφεύγουν περισσότερο στην μνήμη του Κριστόφ, παρά σε μια συμφωνία ύμνων για την προετοιμασία της θείας λειτουργίας.

Από πολλές απόψεις, ο Κριστόφ δεν είναι σε θέση να καθορίζει ο ίδιος την πορεία της καθημερινής του ζωής, η οποία ρυθμίζεται ακριβώς από κάθε είδους προθεσμίες και παρεμβάσεις. Εκμεταλλεύεται τον ελεύθερο χρόνο του για να πάει ένα περίπατο στην πόλη ή για να συναντήσει γνωστούς και γνωριμίες. Αυτές είναι οι ελευθερίες που με δική του πρωτοβουλία, χορηγεί στον εαυτό του. Το καλοκαίρι μεταβαίνει στο νησί Σύλτ έχοντας μαζί του ένα συνοδό. «Εκεί, έχω μαζί μου το όργανο στο ξενοδοχείο, παίζω μουσική στο δρόμο και βελτιώνω έτσι λίγο τα οικονομικά μου», λέει με χαρά ο Κριστόφ.

Ποτέ χωρίς τον Θεό και χωρίς πίστη

Ανάμεσα στις σταθερές εβδομαδιαίες τελετουργίες, υπάρχουν οι μετακινήσεις στην εκκλησία, την Τετάρτη το βράδυ και την Κυριακή το πρωί. Ο Κριστόφ χρησιμοποιεί τα δημόσια μέσα μεταφοράς ή μια προσωπική μεταφορική υπηρεσία. «Μου αρέσει η κοινωνία που βασιλεύει στην Εκκλησία, λέει ο Κριστόφ. Δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή χωρίς τον Θεό, χωρίς πίστη».

Ο Κριστόφ αισθάνεται όμορφα και άνετα μέσα στην κοινό-

τητα. «Με αποδέχονται όπως είμαι. Δεν πιστεύω ότι οι πιστοί φοβούνται την φυσική επαφή μαζί μου». Πρέπει να πούμε ότι η ακτινοβολία του Κριστόφ είναι επικοινωνιακή. Δεν αποσιωπά ωστόσο το γεγονός ότι βιώνει επίσης, φάσεις εξουθένωσης και αποθάρρυνσης. «Τότε όμως είναι που υπερσχύει η επιθυμία για την επιστροφή στην εκκλησία. Αισθάνομαι πολύ καλύτερα μέσα στην κοινότητα».

Η ειλικρίνεια προτιμότερη από τη συμπόνια

Τα έβαλε ήδη με τον Θεό εξ αιτίας της θέσης και της κατάστασής του; «Όχι, ποτέ, απαντά ο Κριστόφ. Ακόμη και όταν πέθαναν οι γονείς μου, ήμουν βαθιά πληγωμένος, αλλά δεν τα έβαλα με τον Θεό». Σε μια κατάσταση που κανείς δεν θα επιθυμούσε για τον εαυτό του, ο Κριστόφ κρατά όλη του την κατανόηση και την ευαισθησία του: «Πέρασα τρία χρόνια σε ένα κέντρο παιδιών, όπου συνάντησα παιδιά με πολύ σοβαρές και βαριές αναπηρίες. Η μοίρα τους με άγγιξε βαθιά. Ήταν πραγματικά χειρότερη από τη δική μου».

Στο ερώτημα πώς του συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, ο Κριστόφ απαντά με ένα πολύ θετικό τρόπο: «Πολλοί ανάμεσά τους είναι πολύ εξυπηρετικοί». Αγαπά ιδιαίτερα εκείνους που πάνε να τον συναντήσουν με ειλικρίνεια και χωρίς κανένα φόβο. Κυρίως δεν θέλει να του καταμαρτυρούν τον παραμικρό οίκτο. «Μια ημέρα, μια κυρία επιβιβάστηκε στο λεωφορείο που βρισκόμουν, με κοίταξε και είπε με μια αρκετά ισχυρή φωνή, για να την ακούσω: «Αχ, τον φτωχό άνθρωπο!» Πώς αντέδρασε; «Απλά χαμογέλασα. Δεν αισθάνομαι φτωχός. Η μεγάλη οικογένεια που με περιβάλλει, η κοινότητα, οι φίλοι μου και οι γνωστοί μου, ιδού αυτός είναι ο πλούτος μου».

Ο αρχιερέας Ράντου Κωνσταντίν Μιρόν (Radu Constantin Miron (δεξιά) συγχαίρει τον Απόστολο Βόλκερ Κούνλε (Volker Kühnle) (αριστερά)

Το Συμβούλιο των χριστιανικών Εκκλησιών στην Γερμανία, υποδέχθηκε στους κόλπους του τη Νεοαποστολική Εκκλησία, κατά την διάρκεια της οικουμενικής θείας λειτουργίας που έλαβε χώρα στις αρχές Απριλίου στην εκκλησία Μπρούενκίρχε

■ Φωτογραφία: Τζέσικα Κράμερ

Μαζί, κάνουμε να ακούγεται η φωνή του Ευαγγελίου

Η χειραψία ανάμεσα στον πρόεδρο και τον εκπρόσωπο, επισφράγισε την ιδιότητα του μέλους: Η Νεοαποστολική Εκκλησία χαιρετίστηκε ως φιλοξενούμενο μέλος του Συμβουλίου Χριστιανικών Εκκλησιών (ΣΧΕ) στην Γερμανία.

Η προσχώρηση ήταν η δεύτερη αιτία για μια οικουμενική θεία λειτουργία, την Πέμπτη στις 4 του περασμένου Απριλίου, στην εκκλησία Μπρούενκίρχε στο Χοφγκάισμαρ (Γερμανία). Η πρώτη αιτία ήταν η τοποθέτηση της νεοεκλεγείσας επιτροπής, με επικεφαλής τον αρχιερέα Ράντου Κωνσταντίν Μιρόν.

Ο Απόστολος Βόλκερ Κούνλε δήλωσε ότι είναι «ακανοποιημένος και χαρούμενος», ως αντιπρόσωπος, που μπόρεσε να πετύχει να φτάσει σε «ένα επίσης καλό αποτέλεσμα» μετά από πολλά χρόνια εντατικών διαβουλεύσεων. Όταν ρωτήθηκε από το nac.today, δήλωσε την ευγνωμοσύνη του, ιδιαίτερα για τις προσευχές και την καλοσύνη όλων εκείνων που τον συνόδευαν και ενθάρρυναν αυτή την εξέλιξη.

Για τον Απόστολο, το βήμα αυτό δεν σημαίνει το τέλος των προσπαθειών, δεν είναι παρά μόνον η αρχή:

Ως χριστιανοί, ταιριάζει να δίνουμε όλοι μαζί, φωνή στις αξίες του Ευαγγελίου, στους κόλπους της κοινωνίας. Και κανείς δεν χάνει το ανάστημά του, αντίθετα, καθένας μπορεί να προσφέρει τα ισχυρά του σημεία και να φέρει τα δικά του πλεονεκτήματα.

Κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, οι συμμετέχοντες πρόφεραν το Σύμβολο της Νίκαιας-Κωνσταντινούπολης, το οποίο βρίσκεται επίσης και στα τρία πρώτα άρθρα της Νεοαποστολικής Ομολογίας πίστης. Το μουσικό πλαίσιο της συνάντησης αυτής εξασφαλίστηκε από μερικούς μουσικούς και μέλη χορωδίας που προέρχονται από τις τάξεις της Νεοαποστολικής κοινότητας του Κάσελ-Κόρμαχ (Γερμανία).

Ο ρωμαιοκαθολικός ιερέας Δρ. Μπούρχαρντ Νιούμαν, διευθυντής του Οικουμενικού Ινστιτούτου Αδάμ Μόλερ στο Πάντερμπορν, περιέγραψε προηγουμένως

τα πολλά στάδια και τους δρόμους που πέρασαν το ΣΧΕ και η Νεοαποστολική Εκκλησία κατά την διάρκεια των 20 τελευταίων ετών. Στις 28 Οκτωβρίου 1999, ο Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ θεμελίωσε την ομάδα εργασίας «Οικουμενισμός», πρόεδρος του οποίου έγινε ο Απόστολος Βόλκερ Κούνλε. Μαζί με τον επίσκοπο Πίτερ Γιόχανινγκ, που είναι επίσης μέλος της ομάδας από την ίδρυσή της, καθώς και με τον Απόστολο σε ηρεμία Ρολφ Βοσνίτςκα και με τον Απόστολο Κλέμεντ Χεκ, η ομάδα εργασίας είναι επιφορτισμένη με τις οικουμενικές σχέσεις, μαζί με τους παγκόσμιους οικουμενικούς θεσμούς.

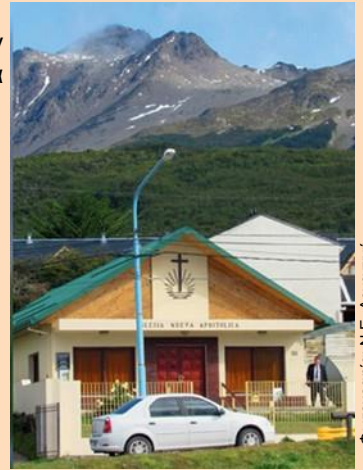
Στην Γερμανία, πρόκειται για το ΣΧΕ, το Συμβούλιο Χριστιανικών Εκκλησιών, μέλη του οποίου αποτελούν 17 Εκκλησίες, μεταξύ των οποίων οι δύο μεγάλες Εκκλησίες, καθώς και πολλές ελεύθερες Εκκλησίες της Γερμανίας. Οκτώ Εκκλησίες είναι εγγεγραμμένες ως φιλοξενούμενα μέλη και πέντε κοινότητες έχουν δηλωθεί ως παρατηρητές.

Το 2006, στο Μέμινγκεν, μια Νεοαποστολική κοινότητα, έγινε αποδεκτή για πρώτη φορά ως φιλοξενούμενο μέλος στους κόλπους ενός τοπικού ΣΧΕ. Σήμερα, η Νεοαποστολική Εκκλησία αριθμεί 150 εντάξεις κοινοτήτων της σε τοπικά ΣΧΕ, από τις οποίες 25 στη Δυτική Γερμανία. Αυτό αφορά περίπου 100 κοινότητες. Στο Βίτεν και στο Μπρίλντ, οι τοπικές κοινότητες ήταν ακόμη και ιδρυτικά μέλη των τοπικών Συμβουλίων Χριστιανικών Εκκλησιών.

Μια θεία λειτουργία στη Νοτιότερη πόλη του κόσμου

Στην μέση του Νότιου Ειρηνικού, ακριβώς πριν την Ανταρκτική, ή σε ένα μικρό νησί, σε κάποιο μέρος της Αφρικής: είναι δυνατόν να τελούνται θείες λειτουργίες και να βιώνεται η αδελφική κοινωνία, σχεδόν παντού μέσα στον κόσμο. Γι' αυτό κάποιες φορές πρέπει να ξεκινάμε το δρόμο μας ...

«Η άκρη του κόσμου» βρίσκεται στο νοτιότερο σημείο της Νότιας Αμερικής. Η Ουσουάια είναι μια πόλη που είναι χτισμένη στην απόκρημνη πλευρά ενός βουνού της Αργεντινής. Είναι το σημείο εκκίνησης για κρουαζιέρες και αποστολές στην Ανταρκτική. Είναι εδώ, στη νοτιότερη πόλη της Αργεντινής, που ο Απόστολος Κλαούντιο Γκονζάλες (αριστερά στην κάτω φωτογραφία) ξαναβρήκε τον Μάρτιο του 2019, τους 80 αδελφούς και αδελφές που ζουν εδώ. Τέλεσαν μαζί την θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων, έζησαν μια Αγία Σφράγιση και εκτίμησαν την αδελφική κοινωνία που βασιλεύει εκείνη την ημέρα.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Αργεντινή

Φωτογραφία: NAK-kantatv, Alvin Witten

Μετά τις πλημμύρες: ανάμεσα στην έκτακτη βοήθεια και την ανοικοδόμηση

Ένας λαμπρός γαλάζιος ουρανός – μια φωτογραφία διακοπών; Όλα αυτά βρίσκονται πολύ μακριά: πρόσφατα ακόμη, εδώ βρισκόταν ένα χωριό. «Είναι μια καταστροφή παντού», εκφράζει την λύπη του ο επίσκοπος Άλβιν Βίτεν. Μετάβηκε για μια βδομάδα στην Μπέιρα, για λογαριασμό της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Αφρικής.

Η Μπέιρα είναι μια πόλη λιμάνι στην Μοζαμβίκη, με πληθυσμό 500 000 κατοίκους, εκεί όπου χτύπησε ο κυκλώνας «Ιντά», τον περασμένο Μάρτιο. Ο κυκλώνας σάρωσε την περιοχή με ριπές που κάποιες φορές έφταναν και τα διακόσια χιλιόμετρα την ώρα. Οι κακές καιρικές συνθήκες συνοδεύονταν από μια επίμονη βροχή που έπεφτε για πολλές ημέρες πριν και μετά το πέρασμα του κυκλώνα. Είναι ένα καταστροφικό ίχνος που διέσχισε κατ' αρχήν το Μαλάουι, στη συνέχεια την Μοζαμβίκη και τέλος τη Ζιμπάμπουε.

Το τέλος της έκτακτης ανάγκης δεν είναι προβλέψιμο

«Αναφορά κατάστασης», είναι το όνομα που φέρει το ενημερωτικό δελτίο που διανέμεται από το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, «UN OCHA». Τα πάντα έγιναν γύρω από το Μαλάουι και τη Ζιμπάμπουε. Αλλά από την Μοζαμβίκη, καθημερινά λαμβάνονται πληροφορίες.

Η φυσική καταστροφή οδήγησε στον θάνατο περισσότερους από 600 ανθρώπους. Περίπου 240 000 καταστράφηκαν ή υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Περίπου 160 000 ζουν σε περισσότερα από 80 καταφύγια έκτακτης ανάγκης. Είναι ακριβώς η έλλειψη καθαρού και πόσιμου νερού που προκαλεί επιδημίες. Μέχρι τώρα έχουν εντοπιστεί περίπου 4072 περιπτώσεις.

Και το τέλος δεν μπορεί να προβλεφθεί. Τρεις εβδομάδες μετά την πλημμύρα, ολόκληρες περιοχές εξακολουθούν να είναι πλημμυρισμένες. Και η ετήσια εποχή των βροχών, μόλις άρχισε.

Εθελοντικές πηγές ελπίδας

Υπάρχουν ωστόσο και καλά νέα. Μεγάλες οργανώσεις ανθρωπιστικής βοήθειας, όπως κυρίως ο Ερυθρός Σταυρός, βρίσκονται επί τόπου, έτοιμες να παράσχουν βοήθεια έκτακτης ανάγκης. Σχεδόν 860 000 άνθρωποι έχουν λάβει μερίδες φαγητού. Και ο ίδιος περίπου αριθμός ανθρώπων, κατά προσέγγιση,

έχουν εμβολιαστεί κατά της χολέρας. Όλο αυτό τον καιρό άρχισε η διανομή σπόρων για να μπορέσουν να καλλιεργηθούν εκ νέου, οι αγροί που καταστράφηκαν από τον κυκλώνα.

«Είναι αξιοθαύμαστο να βλέπουμε με ποιο τρόπο οι ανθρωπιστικές οργανώσεις αλληλοβοηθούνται εδώ», αφηγείται ο επίσκοπος Βίτεν από το δικό του πεδίο δραστηριότητας στην Μοζαμβίκη. Η Νεοαποστολική Εκκλησία εκεί, αριθμεί ένδεκα αποστολικές περιφέρειες που περιλαμβάνουν περίπου 190 000 μέλη. Η περιφέρεια που έχει πληγεί περισσότερο από τις πλημμύρες, είναι εκείνη του Αποστόλου Αγκοστίνου Τζίμπα, που περιλαμβάνει 43 κοινότητες. Οκτώ εκκλησίες καταστράφηκαν τελείως και πολλές άλλες έπαθαν μεγάλες ζημιές.

Σιγά σιγά πραγματοποιείται η ανοικοδόμηση

Πώς αντιδρούν σε αυτή την καταστροφή οι κάτοικοι της Μοζαμβίκης; «Ποτέ δεν διέθεταν μεγάλα πράγματα και είναι συνηθισμένοι στις στερήσεις», εξηγεί ο επίσκοπος Βίτεν. «Κάνουν αυτό που έχουν να κάνουν, για να μπορέσουν να συνεχίσουν. Πηγαίνουν να εργαστούν για να ανοικοδομήσουν ό, τι καταστράφηκε». Αυτό είναι που θέλει να υποστηρίξει η Νεοαποστολική Εκκλησία της Νότιας Αφρικής και συγκεκριμένα ο φιλανθρωπικός της οργανισμός «Ίδρυμα Μασάκε» (Masakhe Foundation).

Μετά τις εκθέσεις, τις σχετικές με τις πλημμύρες που προκλήθηκαν από τον κυκλώνα στην Μοζαμβίκη, τα μέλη εξέφρασαν την επιθυμία να προσφέρουν την βοήθειά τους. Τότε το ίδρυμα ξεκίνησε τη συγκέντρωση χρημάτων. Έτσι τα χρήματα που θα μαζευτούν θα χρησιμοποιηθούν για την ανακατασκευή των σχολείων. «Στην μέση του κατεστραμμένου περιβάλλοντος, οι μαθητές είναι εκεί με τις σχολικές τους στολές και θέλουν να πάνε στο μάθημα: αλλά δεν

υπάρχει πλέον σχολείο», διηγείται ο επίσκοπος Βίτεν επικαλούμενος τις καταστάσεις που τον άγγιξαν ιδιαίτερα.

Η βοήθεια έκτακτης ανάγκης λειτουργεί με πλήρη ταχύτητα

μια συνεργασία με τον οργανισμό «NAK-karitativ» μελετά το έργο της ανασυγκρότησης των σχολείων. Ενώ η φιλανθρωπική οργάνωση της Γερμανίας σκέπτεται ήδη την ανοικοδόμηση στην Μοζαμβίκη, η επείγουσα βοήθεια στο Μαλάουι και τη Ζιμπάμπουε λειτουργεί με πλήρη ισχύ. Είναι αυτό που αναφέρει η συντονίστρια του εγχειρήματος Τζοάνα Βον Γιάρμερστεντ.

15 000 άνθρωποι λαμβάνουν πακέτα με βοήθεια έκτακτης ανάγκης, που περιέχουν τροφή, κουβέρτες, μουσαμάδες και δισκία χλωρίου για την επεξεργασία του νερού. Το επίκεντρο είναι στο νότιο Μαλάουι. Έφτασε επίσης αεροπορικά, ένα πακέτο υγείας, που θα επιτρέψει να διανεμηθούν αναλγητικά, αντιβιοτικά, επίδεσμοι και συμπληρώματα διατροφής ενάντια στον υποσιτισμό για 1000 ανθρώπους, διάρκειας τριών μηνών.

Στο έργο αυτό, η «NAK-karitativ» ουσιαστικά εργάζεται σε συνεργασία με τον «Οργανισμό Αρωγής της Νεοαποστολικής Εκκλησίας» (NACRO) και με τον οργανισμό αλληλοβοήθειας «Help e.V. – Hilfe zur Selbsthilfe». Ο φιλανθρωπικός οργανισμός δεν λαμβάνει μόνο μια οικονομική ενίσχυση, χάρη στη δράση συγκέντρωσης κεφαλαίων που βρίσκεται σε εξέλιξη, αλλά επίσης και χάρη σε μια δωρεά 50 000 ευρώ από τη Νεοαποστολική αδελφή οργάνωση «ανθρώπινη δραστηριότητα», της Νότιας Γερμανίας. Εν τω μεταξύ, η οργάνωση «NAK-Humanitas», της Ελβετίας, προστέθηκε στις τάξεις αυτών που βοηθούν, με μια δωρεά 30000 ελβετικών φράγκων, που εστάλησαν κατευθείαν στον Ερυθρό Σταυρό.

Ο Απόστολος Αγκοστίνου Αλμπίνου Τζίμπα στον περίβολο της κατεστραμμένης εκκλησίας στην Μαφαρίνα (Μοζαμβίκη): μόνο το βήμα αντιστάθηκε στην βία του κυκλώνα.

Μια σημαντική αλλαγή στην παράδοσή μας

Η μεταρρύθμιση του καθορισμού του αξιώματος: Γιατί είναι απαραίτητη; Τι θα αποφέρει αυτή; Και πώς θα λειτουργήσει; Η τηλεοπτική ομιλία του Πρωταποστόλου θα φέρει τις απαντήσεις – εδώ είναι μια επισκόπηση των πιο ουσιαστικών.

Φωτογραφία: Oliver Rütten

Ο Πρωταπόστολος βλέπει άφθονους λόγους για την επανεξέταση του θέματος του «αξιώματος»: ορισμένες έννοιες μέσα στην Κατήχηση δεν είχαν καθοριστεί επακριβώς, για να μην καθυστερήσει περισσότερο η δημοσίευσή της. Επιπλέον, ο τρόπος με τον οποίο επενδύονται στις υποχρεώσεις τους οι καθοδηγητές κοινότητας και οι υπεύθυνοι περιφερειών δεν αντικατοπτρίζει σήμερα τη σημασία της αποστολής τους.

Πριν απ' όλα είναι απαραίτητο να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής, με συνεχή εξέλιξη: συχνή γεωγραφική κινητικότητα για επαγγελματικούς λόγους ή συγχώνευσης κοινοτήτων και περιφερειών. Η τρέχουσα ιεραρχία έχει προκαλέσει ασυνέπειες που έχουν συμβάλει στο να περιπλέκονται τα πράγματα και έχουν βλάψει τον εξαγιασμό του αξιώματος.

Διαχωρισμός αξιώματος και ιεραρχίας

Το σημείο εκκίνησης του αξιώματος είναι η εξουσία και η δύναμη να μιλάει και να ενεργεί στο όνομα της Αγίας Τριάδας. Το αξίωμα που έχει χειροτονηθεί

δεν μπορεί να επικαλείται ή να προβάλλει την υπηρεσιακή του εξουσία, όταν λαμβάνει οργανωτικές αποφάσεις, υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. Το αξίωμα και η διευθυντική υπηρεσία, αν και συνδεδεμένα, έχουν τελείως διαφορετική φύση.

Σε ότι αφορά το αξίωμα, η δομή είναι καθορισμένη από τη στιγμή της ανάθεσης των παραδοσιακών εξουσιών: για το αξίωμα του διακόνου (διακήρυξη του Ευαγγελίου, ευλογία της Αγίας Τριάδας), για το ιερατικό αξίωμα (επιπλέον, χορήγηση του Αγίου Βαπτίσματος με νερό και της Αγίας Κοινωνίας, ανακοίνωση της άφεσης, χορήγηση ειδικών ευλογιών) και για το αποστολικό αξίωμα (επιπλέον, χορήγηση του μυστηρίου της Αγίας Σφράγισης, χειροτονίες).

Σε ότι αφορά την λειτουργία της διεύθυνσης, η ιεραρχία προέρχεται από παραδοσιακές δομές επίσης: οι καθοδηγητές κοινότητας κατευθύνουν μια κοινότητα, οι υπεύθυνοι περιφερειών μια περιφέρεια, οι Απόστολοι μια αποστολική περιφέρεια, οι Απόστολοι Περιφερειών ένα εκτενές πεδίο δραστηριότητας και ο Πρωταπόστολος την παγκόσμια Εκκλησία.

Δεν θα υπάρχουν πλέον νέες χειροτονίες ευαγγελιστών, ποιμένων και πρεσβυτέρων

Μέσα σε αυτό το όραμα, τι γίνονται οι ευαγγελιστές, οι ποιμένες, οι ευαγγελιστές και οι πρεσβύτεροι περιφέρειας, καθώς και οι επίσκοποι; Τα ιερατικά αυτά αξιώματα δεν απαλείφονται, απλά δεν θα παρέχονται πλέον. Ο κανόνας αυτός θα τεθεί σε ισχύ, σε παγκόσμιο επίπεδο, από την Πεντηκοστή του 2019. Τα αξιώματα που θα έχουν ήδη χειροτονηθεί, θα συνεχίσουν να ασκούν το αξίωμά τους. Επιπλέον, μια ανάλογη κατάσταση εφαρμόστηκε στο αποστολικό αξίωμα από τον Ιούνιο του 2018.

Αυτό το όραμα του αξιώματος που ήταν αρχικά βασισμένο στο χάρισμα του υπηρετή, με την πάροδο του χρόνου, έδωσε την θέση του σε μια πιο ρεαλιστική αντίληψη και τα αξιώματα έγιναν ιεραρχικά, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος ανατρέχοντας στην ιστορία. Είναι εν μέρει το μέγεθος της κοινότητας που ήταν σημαντικό κατά την χειροτονία ενός καθοδηγητή κοινότητας στο αξίωμα του ιερέα, του ευαγγελιστή ή του ποιμένα. Αλλά τότε δεν δινόταν καμιά πρόσθετη πνευματική δύναμη ή εξουσία.

Για την άσκηση ενός διαχειριστικού λόγου, ο υπηρετής δεν χρειάζεται απαραίτητα μια νέα υπηρεσιακή εξουσία: αυτό που χρειάζεται είναι οι εγγενείς ευλογία και εξαγιασμός. Θα τα λάβει μελλοντικά όλα αυτά διαμέσου της εντολής – όχι πλέον με μια απλή χειραγία, αλλά γονατιστός και με την επίθεση των χειρών του αξιώματος που θα τελέσει την πράξη.

Ο πρόεδρος της Εκκλησίας ασχολήθηκε με δύο εξαιρέσεις: Θα διατηρηθεί ο όρος του «επισκόπου» για να περιγράψει τα ιερατικά αξιώματα που θα βοηθούν τους Αποστόλους. Είναι μια παραχώρηση σε

Τέλος Μαρτίου, η ομιλία του Πρωταποστόλου Σνάιντερ μαγνητοσκοπήθηκε στην εκκλησία του Ντεσάου (Γερμανία). Εν τω μεταξύ παρουσιάστηκε σε όλα τα πεδία δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να υπάρξει πρόσβαση σε αυτή μέσα από τις ιστοσελίδες του διαδικτύου nak.org et nac.today

μια παράδοση την οποία αγαπούν πολλοί άνθρωποι. Άλλη εξαίρεση: Ο Πρωταπόστολος θα εξακολουθήσει να χειροτονείται, εξ αιτίας του ιδιαίτερου χαρακτήρα της υπηρεσίας που emπίπτει στο αξίωμα του Πρωταποστόλου.

«Έχω συνειδητοποιήσει ότι εδώ πρόκειται για μια σημαντική αλλαγή στην παράδοσή μας», τόνισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. «Σίγουρα θα χρειαστεί χρόνος για να το συνηθίσουμε. Αλλά είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι αυτή η μεταρρύθμιση θα έχει ευεργετικές επιπτώσεις στην Εκκλησία».

Ένα άλλο θέμα της ημερήσιας διάταξης: η χειροτονία γυναικών

Στη συνέχεια δίνει μια επισκόπηση των προσεχών βημάτων που θα λάβουν χώρα μέσα στο πλαίσιο του «καθορισμού του αξιώματος». Ανάμεσα σε αυτά, υπάρχει επίσης το ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών. Εκτός από την θεολογία, ταιριάζει επίσης να ληφθούν υπόψη και οι πολιτιστικές πτυχές. Η διεύθυνση της Εκκλησίας θα αφιερώσει τον απαραίτητο χρόνο για να αντιμετωπίσει προσεκτικά και σε βάθος το θέμα αυτό και θα πληροφορήσει έγκαιρα τους πιστούς για την πρόοδο των εργασιών.

αριστερά: Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ συνομιλεί με τη σκηνοθέτη Νικόλ Ίντε. Επάνω: ο Απόστολος Γκερτ Όπενπλάττ, ο επίσκοπος Πίτερ Γιόχανινγκ και ο Πρωταπόστολος συζητούν επάνω στην τελευταία καταγεγραμμένη ακολουθία

Μια επίσκεψη πέρα από κάθε προσδοκία

Η τελευταία επίσκεψη του Αποστόλου μας ήταν πέρα από κάθε αναμενόμενο. Είχαμε τη χάρη και τη δυνατότητα, την Κυριακή 11 Αυγούστου, να ζήσουμε μια θεία λειτουργία που είναι πολύ δύσκολο να περιγραφεί. «Ο θησαυρός μας είναι εκεί που είναι η καρδιά μας» είπε στο κήρυγμά του. Και δεν είναι μόνο αυτό που έμεινε. Το πιο σημαντικό ήταν οι πράξεις που πραγματοποιήθηκαν. Πρώτα απ' όλα έδωσε την Αγία Σφράγιση στους δύο νεότερους αδελφούς της κοινότητάς μας, στα παιδιά της αδελφής μας Σοφί, Στέφανο και Ναθαναήλ. Κατόπιν έθεσε σε ηρεμία τον Ευαγγελιστή Περιφέρειας Κάρλ Χάιντς Μπίκερ και ανέθεσε την φροντίδα των παιδιών του Θεού στον Ευαγγελιστή Περιφέρειας Γιούργκεν Κύζενμπεργκ. Ακολούθησε η χειροτονία σε ιερείς των δύο διάκων μας Βαγγέλη και Παύλου και η χειροτονία σε διάκο του αδελφού μας Γκωτιέ. Και δεν ήταν μόνον αυτά, η μεγάλη αυτή εορτή για την κοινότητά μας ολοκληρώθηκε με την ευλογία για τα 25 χρόνια γάμου του προϊσταμένου μας Λευτέρη Δελατόλα με τη σύζυγό του Ρουμπιγιάτη Μουράντη-Δελατόλα.

- Στην ηλεκτρονική έκδοση του περιοδικού, υπάρχουν επιπλέον σελίδες αφιερωμένες στις Ημέρες Νεολαίας 2019 που πραγματοποιήθηκαν στο Ντίσελντορφ.

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

Αδελφοποίηση, φιλία και επικοινωνία

Είναι η δεύτερη φορά που συμμετέχω σε αυτή την πραγματικά τόσο μεγάλη εκδήλωση της Νεοαποστολικής εκκλησίας και δεν έχω να πω τίποτα άλλο, παρά μόνο θετικές εντυπώσεις και όμορφες εικόνες να περιγράψω. Ήταν μια απίστευτα καλά οργανωμένη και προσεγμένη διοργάνωση, μελετημένη από την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή... με κύριο γνώμονα κατ' εμέ την αδελφοποίηση, την φιλία και την επικοινωνία όλων των παρευρισκόμενων σαν να είμαστε όλοι μια οικογένεια με πολύ μικρές διαφορές μεταξύ μας, όπως η γλώσσα και η χώρα, αλλά που όλοι βρεθήκαμε εκεί για ένα συγκεκριμένο σκοπό, την προσευχή, την αγάπη στον Ύψιστο και όλο αυτό έγινε με ένα πολύ απλό τρόπο... σαν να ήταν ένα πάρτι για νέους... με φοβερά μηνύματα για τη ζωή... για τους νέους... και... με φοβερούς παραλληλισμούς... της πραγματικότητας και της σωστής αντιμετώπισής της...

Με εκτίμηση
Κοττάκη Ιουλιανή

Αισθητή η παρουσία της νεολαίας Ελλάδας και Κύπρου, στις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας 2019 στο Ντίσελντορφ

Ένας ασυνήθιστος τρόπος ζωής ...

Οι λέξεις είναι περιττές για να χαρακτηρίσουν αυτό το ταξίδι.

Πρώτα απ' όλα, ένα θερμό καλωσόρισμα ... σαν να μας περίμεναν μέλη της οικογένειάς μας. Όλη η ανησυχία μου εξατμίζεται...

Ένας ασυνήθιστος τρόπος ζωής ... αλλά με όλες τις ανέσεις. Μία ελευθερία μαζί με όμορφες και πολλές διαφορετικές δραστηριότητες.

Πολλά χαμόγελα, γέλια καθώς και απροσδόκητες συναντήσεις...

Ένα όμορφο μάθημα ζωής.

Μπωλύκ Ρωξάνη.

Γνωριμία με τον Πρωταπόστολο

Αυτό το ταξίδι ήταν από τις πιο ξεχωριστές στιγμές της ζωής μας. Ανυπομονούσαμε και προετοιμαζόμαστε από πολύ καιρό πριν. Ήταν μια εμπειρία που θα μείνει για πάντα χαραγμένη στο μυαλό και την ψυχή μας.

Γνωρίσαμε καινούριους φίλους, επισκεφτήκαμε νέες περιοχές. Μας υποδέχτηκαν σαν να μας ήξεραν χρόνια. Στο Μάρμπουργκ περάσαμε υπέροχα. Μας φιλοξένησαν, μας ξενάγησαν, γνωρίσαμε την κοινότητα εκεί και περάσαμε χρόνο μαζί τους που θα μας μείνει αξέχαστος.

Πήγαμε όλοι μαζί στο Ντίσελντορφ με λεωφορείο και ανυπομονούσαμε γι' αυτό που θα ζούσαμε. Εμείς που είχαμε πάει και στην προηγούμενη εκδήλωση νεολαίας πριν 10 χρόνια, νομίζαμε ότι θα είναι κάτι παρόμοιο. Καμία σχέση! Ήταν κάτι διαφορετικό, κάτι ξεχωριστό! Γνωρίσαμε νέους από όλο τον κόσμο. Διαφορετικές κουλτούρες από κάθε γωνιά της γης, γίναμε όλοι ένα και περάσαμε τέλεια. Ήταν 4 μέρες με ξεχωριστή σημασία. Είχαμε όλοι τον ίδιο σκοπό, τον ίδιο στόχο: Να μοιραστούμε εμπειρίες με βάση την πίστη μας. Μέσα από μουσική, παρουσιάσεις, εκθέσεις, μάθαμε πολλά και ζήσαμε ακόμα περισσότερο!

Η πιο ξεχωριστή στιγμή του ταξιδιού ήταν η γνωριμία μας με τον Πρωταπόστολο. Πολύ προσιτός, χαμογελαστός, μιλήσαμε μαζί του, φωτογραφηθήκαμε, του δώσαμε και ένα βιβλίο αναμνηστικό από την παρουσίασή μας για τα ταξίδια του Αποστόλου Παύλου στην Ελλάδα.

Ευχαριστούμε! Ήταν μια εμπειρία μοναδική, που θα μας συνοδεύει παντοτινά!

Δρουσιώτου Γεωργία

Το γεγονός της χρονιάς

Η Ημέρα των Νέων 2019 ήταν σίγουρα όχι μόνο το γεγονός της χρονιάς, αλλά και μια αξέχαστη εμπειρία, σε σχέση με κάθε πτυχή της. Αυτό που μπορεί κανείς να πει είναι ότι εμείς, ως παιδιά του Πατέρα-Θεού, έχουμε σημαντικά εργαλεία κατά τη διάρκεια της καθημερινής μας ζωής προς την κατεύθυνση της υπέρβασης των εμποδίων που ανακύπτουν συνεχώς. Τέτοια εργαλεία φαίνεται να συμπεριλαμβάνονται, αλλά δεν περιορίζονται: α) στα έγγραφα των πρώτων Αποστόλων του Θεού, β) στη διδασκαλία των Αποστόλων της εποχής μας και γ) στο απόλυτο αίσθημα της ύπαρξης μιας πραγματικής οικογένειας, χωρίς τα υφιστάμενα εμπόδια, όπως είναι οι διαφορές μεταξύ κυρίαρχων κρατών που παρατηρούνται στο πλαίσιο της Διεθνούς Κοινότητας. Γιατί αυτό είναι τόσο εύκολο να γίνει; Η απάντηση φαίνεται να γίνεται εύκολα κατανοητή, ωστόσο όλα αυτά φαίνεται να γίνονται πιο εύκολα όταν κάποιος συμμετέχει σε μια τέτοια εκδήλωση ή πιο συγκεκριμένα στις πολλές ειδικές και ξεχωριστές εκδηλώσεις που περιλαμβάνονται καθώς έχουν την ευκαιρία για να γίνουν πραγματικό μέρος της. Με άλλα λόγια, ο πύργος της Βαβέλ έχει κατασκευαστεί σίγουρα και πάλι, με καλύτερα υλικά βέβαια, και αυτή τη φορά τα παιδιά του Θεού έχουν τη δυνατότητα μιας πραγματικής κατανόησης και επικοινωνίας μεταξύ τους, ακόμα και αν προέρχονται από την Αφρική και την Ευρώπη ή την Αμερική και την Κίνα. Με τη βοήθεια των μεταφραστών έχουν καλυφθεί επιτυχώς τέτοια εμπόδια και η οικογένειά μας φαίνεται πιο αγαπημένη από ποτέ. Όλοι προσβλέπουμε στο να συμμετέχουμε, στην επόμενη Ημέρα της Νεολαίας και είμαστε πραγματικά πεπεισμένοι ότι θα είναι μια ακόμη πιο ξεχωριστή και αξιόλογη εμπειρία, βαθιά χαραγμένη στην καρδιά μας.

Βρούτσης Δημήτρης

**Διεθνείς Ημέρες
Νεολαίας της
Νεοαποστολικής
Εκκλησίας στο
Ντίσελντορφ**

